

Junij 2016

**Jurij Križnič, prejemnik
nagrade za življenjsko delo in
izjemne dosežke**

**Ljubljanski teden mode v
znamenju Šempetrke Tine
Gorkič**

**5. Poletje
na placu**

**Športni
park
Šempeter
pred
2. gradbeno
fazo**

POLETJE 2016

Spoštovane občanke in občani!

Pred nami je že poletna številka našega Glasila, kar opozarja, da gre čas hitreje mimo nas, kot si sami želimo. Topli sončni žarki so končno pregnali muhasto vreme in narava kar kliče k sproščujočim sprehodom ali drugim aktivnostim, ki krepijo telo in duha.

Gibanje, kakršnokoli že, je lahko zdravilo za slabo voljo, negativno energijo ali pa korak k zdravemu življenjskemu slogu. Številni strokovnjaki poudarjajo prednosti gibanja na prostem, sploh zato, ker pogosto naši delovni dnevi zahtevajo delo v zaprtih prostorih. Možnosti za vadbo na prostem pa je tudi v naši občini veliko. Ena izmed njih je gotovo uporaba površin, ki smo jih uredili v Športnem parku Šempeter. Verjetno ste že opazili, da je kolesarski poligon dobil novo ograjo in zaletno rampo. Poleg tega smo začeli s čiščenjem in urejanjem nadaljnjega prostora, ki je bil doslej zelo zaraščen. Nastajajoči park bo med drugim namenjen tudi sprehajalcem.

Nov zagon pri urejanju in načrtovanju tega rekreacijskega prostora smo dobili, ko nas je sredi aprila razveselila novica, da je bila občina uspešna na razpisu Fundacije za šport. S pridobljenimi

nepovratnimi sredstvi za nadaljevanje naložbe v Športni park Šempeter, bomo lahko v letošnjem letu poleg dodatne ureditve obstoječih površin, kot bo npr. postavitve razsvetljave na nogometnem igrišču, uredili dve igrišči za odbojko na mivki, ki jih bo združeni mogoče uporabiti kot igrišče za vedno bolj priljubljen nogomet na mivki. Poleg tega bomo postavili še orodja za vadbo na prostem in zgradili nekaj dodatne infrastrukture.

V športnem parku smo z razpisom izbrali tudi gostinskega ponudnika, ki je že uredilčasne objekte, v katerih so tudi sanitarije, tako da postaja ta prostor vedno bolj uporaben tudi za razne manjše prireditve, predvsem pa za redne obiske mladih in vseh drugih, ki si želijo aktivne, športno obarvane sprostitve.

Uspešnost na razpisu Fundacije za šport pa ni edina vzpodbudna novica. Razveselila nas je tudi informacija, da bi Direkcija RS za infrastrukturo vendarle lahko izvedla začasno križišče "pri ABK-ju", kot ga pogovorno imenujemo, če bi občina zagotovila svoj delež za infrastrukturo, ki se nanaša na občinske ceste ter kolesarske in pešpoti. Prav zaradi tega je

občinski svet že sprejel rebalans proračuna, s katerim nam je omogočeno, da lahko omenjeno naložbo in še nekaj drugih izvedemo.

Zavedamo se, da je prometa na občinskih cestah vedno več in da je treba poskrbeti za večjo varnost tudi z naložbami v prometno infrastrukturo. To že nekaj let udeležujemo z urejanjem nevarnih križišč v krožišča. Žal se je izkazalo, da preureditev semaforiziranega križišča "pri policiji" v Šempetru v krožišče najverjetneje ne bo mogoča. Na podlagi štetja prometa in analize je bilo namreč ugotovljeno, da bi za primerno pretočnost potrebovali dvostezno krožišče, ki pa ga v omejeni prostor ni mogoče umestiti. Zato bomo naročili projekt za prenovu semaforiziranega križišča, ki bo pokazal, kako urediti prometne tokove in semafor, da bo promet kar najbolj tekoč in seveda tudi varen. Od načrtovanih križišč nam tako za ureditev oz. izgradnjo ostaneta le še krožišče na uvozu proti bolnišnici in tisto, ki bi nadomestilo nevarno križišče "pri Hoferju". Za omenjeni križišči smo že naročili idejni zasnovi, dinamika same izvedbe pa bo tako kot doslej odvisna od razpoložljivih sredstev.

"Sončni vzhod prebuja naravo, branje knjig razsvetljuje glavo," pravi mongolski pregovor. Sedaj je že jasno, da bo v občinskih prostorih na Cesti goriške fronte 2 v Šempetru najverjetneje mogoče urediti krajevno knjižnico. Občina bo v kratkem naročila potrebno projektno dokumentacijo, za tem pa bomo zagotovili ustrezna sredstva, da krajevno knjižnico tudi dejansko uredimo. S tem bomo v naši občini skupaj z Goriško knjižnico Franceta Bevka omogočili še dodatno širjenje bralne kulture, informacijske pismenosti in sodelovanja v vseživljenjskem učenju.

V medijih ste verjetno zasledili še eno od tem, ki v teh dneh zaposluje tako upravo kot občinski

svet. To je določanje novih cen gospodarskih javnih služb ravnanja z odpadki. Izvajalec javnih služb sicer predlaga poračun stroškov za leto 2014 in dvig cen za naprej, sam pa sem po tehtni presoji ugotovil, da to ni potrebno, zato povišanja cene ne nameravam predlagati. V stroških za leto 2014, ki jih pri izračunu upošteva izvajalec javnih služb, so namreč zajeti nekateri stroški, ki so nepotrebni, in stroški, ki jih v stroške gospodarske javne službe tudi po mnenju računskega sodišča izvajalec sploh ne bi smel vključiti. Nadalje: zbranih, obdelanih in odloženih odpadkov je vsako leto manj, kalkulativni elementi cene, kot so stroški goriva in podobno, pa se ne bi smeli višati, saj za to ni razlogov, kvečjemu, bi se morali zaradi nižanja cen goriva na tržišču celo zmanjšati. Poleg tega izvajalec tudi že dalj časa neupravičeno zaračunava okoljsko dajatev. In ne nazadnje odvoz odpadkov na druge deponije je precej cenejši, kot je določeno s trenutno veljavno ceno.

Spoštovani!

Kot vidite, dela tudi ob vstopu v tople, počitnicam in oddihu namenjene dni ne bo zmanjkalo. Kljub temu pa ima poletje prav poseben čar. Ne glede na to, kje ga boste preživeli, mogoče doma, v naravi ali kje drugje, naj vam bo prijetno. Dolgčas vam gotovo ne bo, saj je samo prireditev, ki se bodo odvile pri nas, zelo veliko, da ponudbe širšega Goriškega območja niti ne omenjam. Še posebej lepo ste vabljeni 24. junija na slovesnost ob dnevu državnosti na Sv. Ot, 22. julija pa na praznovanje občinskega praznika, ki bo tokrat v Šempetru.

Dovolite mi le še, da vam zaželim lepo poletje, šolarjem in dijakom pa uspešen zaključek šolskega leta ter brezskrbne počitniške dni.

*Vaš župan
Milan Turk*

Uradne ure Občine Šempeter-Vrtojba:

Ponedeljek

8.00–12.00;

Sreda

8.00–12.00 in 14.00–16.30;

Petek

8.00–12.00.

Županove ure za občanke in

občane so **vsako sredo**

15.00–17.00. Termin si

rezervirajte v tajništvu

T: 05 335 10 00.

Sprejem vlog in informacije:

Ponedeljek, torek in četrtek

8.00–15.00;

Sreda

8.00–16.30;

Petek

8.00–14.00.

www.sempeter-vrtojba.si

Topel pozdrav bralke in bralci!

Poletje že trka na vrata in nam prinaša veliko sončka, smeha in verjamemo, da ogromno dobre volje, saj je to obdobje, ko si na nek način odpočijemo ter uživamo v krogu najljubših in, seveda, kar je najpomembnejše, privoščimo si nekaj oddiha, ki ga nekateri nestrpno pričakujemo že od lanskega poletja.

Naše uredništvo pa ne bo dolgo počivalo, saj že pridno pripravljamo jesensko številko Glasila, kjer bomo skušali zajeti vse dogajanje tekom poletnih mesecev v naši občini. Predstavili vam bomo zanimive občane in zbrali različne članke, kjer verjamemo, da se bo vsakdo od vas lahko našel.

Tudi tokratno poletno številko smo začinili z raznovrstnimi članki, osebami in novicami, ki so zanimive in upamo, da zadovoljijo vsakega od vas. Seveda so vaša mnenja in

ideje vedno dobrodošle, saj lahko le z vašo pomočjo skupaj ustvarimo in pripravimo še boljše Glasilo, zato vas lepo vabimo, da nam pišete na naslov glasilo@sempeter-vrtojba.si, kjer bomo z veseljem prebrali vso vašo pošto in skušali uresničiti čim večje število vaših želja.

Kot že veste, smo vam ponudili novo rubriko **Vprašanje občana**, ki je namenjena prav vam in vsem vašim vprašanjem v zvezi z našo občino. Žal opažamo, da imate veliko vprašanj, ampak v naše uredništvo je do sedaj prispelo le eno, zato vas vljudno vabimo k sodelovanju. Škoda, saj so vaša vprašanja zanimiva tudi za koga drugega, ki bo rad prebral odgovor in razlago na dano tematiko.

V pričakovanju vaših povratnih informacij vas toplo pozdravljamo in vam želimo srečno, nasmejano in čarobno poletje, pa naj vam prinese

poleg sončka veliko zadovoljstva in uspeha.

*Lara Soban,
odgovorna urednica*

Občina uspešna na Javnem razpisu Fundacije za šport za sofinanciranje gradnje športnih objektov

Foto: Blaž Eržetlić

Že lani oktobra je Občina Šempeter-Vrtojba uspešno zaključila prvo fazo izvedbe "Športnega parka Šempeter". V tem okviru je bilo urejeno nogometno igrišče ter poligon za gravitacijske kolesarje, ki sta takoj pritegnila številne športne navdušence. Obe površini je Občina že oddala v upravljanje: ograjeni poligon za gravitacijsko kolesarjenje z novo štartno rampo je v upravljanje dobilo društvo DEŠ Fleš, ki ga je s pomočjo Občine uredilo, za upravljavca nogometnega igrišča pa je bil izbran Avto karting klub Šempeter. V preteklih tednih je tam bil postavljen tudi montažni objekt, kjer je prostor dobila okrepčevalnica.

Za nadaljevanje izvedbe športnega parka, in sicer za izvedbo programa "Športni park Šempeter – II. faza", je Občina Šempeter-Vrtojba uspešno kandidirala na Javnem razpisu Fundacije za šport za sofinanciranje gradnje športnih objektov v letih 2016, 2017 in 2018, ki je bil objavljen novembra lani. Na področju gradnje športnih objektov je Fundacija za šport obravnavala kar 287 vlog, ki so prispele na javni razpis. Ena izmed teh je bila tudi vloga Občine Šempeter-Vrtojba, ki je na razpisu kandidirala s projektom

"Športni park Šempeter – II. faza". V tem okviru namerava Občina obstoječim športnim površinam dodati nove: **igrišča za odbojko na mivki z dvema igralnima poljema ter fitnesa na prostem**, vključno z **vadbenim poligonom "street workout"** ter **ureditev celotnega območja s pripadajočo komunalno infrastrukturo**. Vrednost prijavljenega programa je ocenjena na skupaj 156.854,66 EUR skupaj z DDV, od tega bo Fundacija za šport v treh letih sofinancirala 30.857,00 EUR, preostala sredstva pa bo krila Občina.

Z novimi športnimi površinami bo šempetrski Športni park še v večji meri postal urbana lokacija za rekreacijo in druženje ter skozi šport občanom in obiskovalcem omogočal kvalitetno preživljanje prostega časa.

Danijela Kos,
Višja svetovalka za projekte

O sami uporabi in koriščenju Športnega parka smo povprašali za mnenje domačine, ki redno koristijo ponudbo Športnega parka.

Andrej Čotar: "Menim, da gre za odlično pridobitev, katere obiskanost bo presegla občinske meje, kar je moč opaziti že sedaj. Spričo dejstva, da je v Šempetru preko leta milo podnebje, verjamem, da bodo obstoječi, kot tudi prihodnji športni objekti, množično obiskani. Pozdravljam namero občine, da posamezne športne objekte zaupa v upravljanje športnim zanesenjakom v okviru društev ter da jih v angažmaju podpira in spodbuja. Menim, da so slednji sposobni ob podpori Občine, zagotoviti ustrezno mero športno-družabnih spremljevalnih programov prek celega leta. V prihodnje bosta ključna vsebina in programi, ki bodo športno infrastrukturo držali pri življenju."

Aleks Kragelj, DEŠ Fleš: “Mislim, da je športni park zelo dobrodošla pridobitev za občino in širšo okolico saj spodbuja mladino k gibanju in druženju na prostem. Edini problem vidim v odnosu nekaterih staršev oz. skrbnikov, ki prepustijo otroke samim sebi. V praksi je videti nekako tako, da se med izurjene kolesarje vmešajo premajhni otroci s premalo znanja, prevelikimi in nerodnimi kolesi, ki prečkajo progo vse povprek in kjer se jim zljubi. V izogib nevšečnostim bo v kratkem nared tudi manjši poligon za učenje. Vsem staršem in otrokom pa predlagam, da si preberejo navodila, izberejo pravo velikost in obliko kolesa primerno starosti otroka, si ogledajo kakšen videoposnetek na spletu in opazujejo izurjene kolesarje v parku, da bodo lažje in boljše razumeli šport, ki ponuja neizmerne možnosti.”

Tim Rovtar: “V športni park redno zahajam in na sami progi izredno uživam in ne glede na to, da kolesarim med odraslimi kolesarji, mislim, da ni to nobena ovira, važno je, da smo pravilno zaščiteni in opremljeni s čelado, rokavicami in ščitniki. Proga je primerna za vsakega, ki ima rad ta šport.”

Lara Soban

Poletje 2016

Sprejeta Pravila za odjem vode iz namakalnega razvoda Vogršček

Na podlagi 94. člena Zakona o kmetijskih zemljiščih in Uredbe o načinu izvajanja javne službe upravljanja in vzdrževanja hidromelioracijskih sistemov je Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije 22. aprila 2016 izdal **Pravila za odjem vode iz namakalnega razvoda Vogršček za uporabo vode izven območja razvoda, za porabnike vode, ki so na sistem že priključeni, na dan 1. april 2016.**

Za območja uporabe vode izven namakalnega razvoda Vogršček se štejejo zemljišča, ki ležijo izven 16 namakalnih polj, ki namakalni razvod Vogršček sestavljajo. To so:

- Namakalni sistem polja Replje,
- Oroševalni in namakalni sistem Miren pri Gorici,
- Namakalni sistem polja Šempeter,
- Namakalni sistem polja Črniče – Perovlek,
- Namakalni sistem polja Prvačina I in II,
- Stabilni oroševalni namakalni sistem Jugovega polja,
- Namakalni sistem polja Orehovlje – Bilje,
- Namakalni sistem Vrtojba polje,
- Namakalni sistem polja Dornberk in polja Kobate,

- Namakalni sistem polja Bukovica,
- Namakalni sistem polja Okroglica I, II,
- Oroševalni sistem Križ – Cijanov,
- Namakanje polja Podvogrsko,
- NS Orehovlje – Britof,
- Namakanje Šempaske gmajne,
- Namakalni sistem Karavla – Gramoznica.

Pravila za odjem vode za potrebe uporabe vode na zemljiščih, ki ležijo izven območja namakalnega razvoda Vogršček določajo:

- območja uporabe vode – veljavnosti pravil;
- način in pogoje priklopa uporabnikov vode iz NR Vogršček;
- plačilo nadomestila;
- način zbiranja nadomestila;
- porabo nadomestila.

Pravilnik je objavljen na <http://www.s-kzg.si/si/zakoni-in-drugi-pomembni-pravnoformalni-dokumenti/>.

Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije

Obvestilo glede ravnanja z azbestno-cementnimi odpadki

Obveščamo vas, da od 9. septembra 2015 dalje Občina Šempeter-Vrtojba **ne krije več stroškov ravnanja z azbestno-cementnimi odpadki**. Občani si lahko uredite odvoz azbestnih odpadkov na sedežu podjetja Komunala Nova Gorica, d. d.

Prepovedano in kaznivo (Odlok o ravnanju z odpadki v Občini Šempeter-Vrtojba, Ur. l. RS, št. 59/2008) je odlaganje azbestnih odpadkov ob zbirnem centru ali ob kontejnerskem mestu oz. ekološkem otoku.

Med izdelke, ki vsebujejo azbest, spadajo salonitne plošče, azbestno-cementna kritina, azbest-cementne vodovodne cevi za vodovodna omrežja, toplotna izolacija na ogrevalnih kotlih, izolacija na jeklenih gradbenih okvirjih, ventilacijske cevi ...

Navodila za ravnanje z azbestno-cementnimi odpadki najdete na www.sempeter-vrtojba.si/koristne-povezave/azbest-cementni-odpadki/.

Uspešna letina naših oljkarjev

Oljka (*Olea europaea L.*) sativa – domača, je za mnoge najmarkantnejše drevo Sredozemlja, oljčno olje pa osnovni pojem zdrave mediteranske kuhinje. Po nekaterih virih iz 18. in 19. stoletja je bila oljka v naših krajih prisotna posamezno in v skupinah na obrobjih njiv in nasadov na južnih, zahodnih in jugozahodnih pobočjih in drugače neuporabnih brežinah ter v tako omejenem številu dreves ni predstavljala pomembnejše kmetijske panoge.

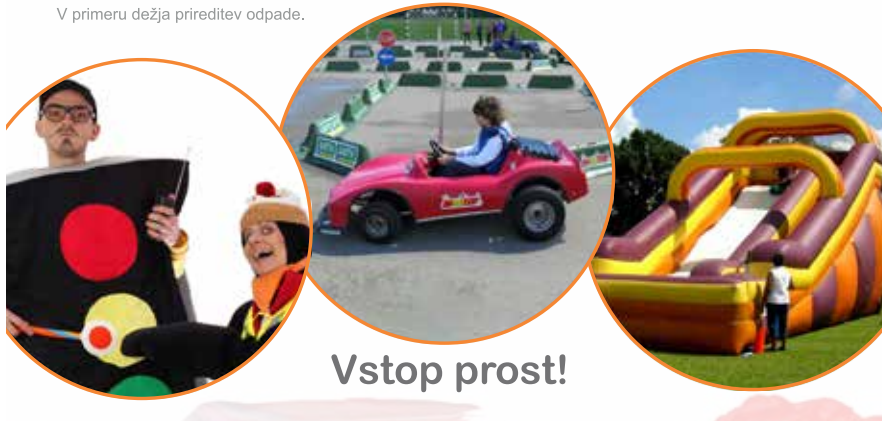
Na območju Šempetra in Vrtojbe imamo danes več nasadov oljk predvsem na pobočjih in grebenu hriba Sv. Marka in po Gričih na širšem območju hriba Sv. Ota. (Mimogrede, Sv. Oto(n), po katerem hrib nosi ime, je v začetku 12. stoletja deloval predvsem na poljskem Pomorjanskem. Besedica ot v starovisokonemščini pomeni posest in bogastvo.) Nasadi na Vrtojbenskem polju se zaradi daljših obdobj nizkih temperatur v nižini in občutljivosti sadik na mraz, niso obnesli.

Za poimenovanje drevesa in olja dosledno uporabljam ime oljka in

septembra na MMP Vrtojba

V primeru dežja prireditve odpade.

Nagrajenci Goriškega oljarskega društva na tekmovanju Maslina Split 2016.

oljčno. Slovar slovenskega knjižnega jezika sicer pozna tudi ime oliva, vendar ob tem vedno najprej pomislim na ženo mornarja Popaja.

Vsekakor pa so nekatere ne prestrme lege na prisojnih pobočjih Markovega hriba in Vrtojbensko-biljenskih gričev primerne lokacije za osnovanje novih nasadov. V Goriških brdih je za vinsko trto oljka menda že številka dve – pred češnjo.

Za izobraževanje in obveščanje oljkarjev skrbi, s sodelovanjem s Kmetijsko gozdarskim zavodom Nova Gorica, Goriško oljarsko društvo, ustanovljeno 11. oktobra 2001. Domuje v prostorih Biotehniške šole v Šempetru. Trenutno ima čez 190 članov, ki gojijo oljke na območju med Ajdovščino in Solkanom. Nekaj članov je tudi s Krasa in iz Goriških brd. Zelo dobra je udeležba članov na strokovnih ekskurzijah društva, na katerih si izmenjujejo in nabirajo nove izkušnje pri gojenju oljk. Prav

na eni od strokovnih ekskurzij društva se je v neki šali rodila zamisel o imenu „Oljčniki Sv. Ota“.

V sklopu društva deluje tudi panel – izšolana skupina senzoričnih ocenjevalcev oljčnih olj. Oljčna olja so namreč edina, pri katerih se pri ocenjevanju kvalitete poleg kemijske analize zahteva, tako kot pri vinih, tudi senzorična ocena. Trenutno imamo deset strokovno usposobljenih ocenjevalcev, dva pa sta usposobljena za vodenje panela.

Leta 2007 je Biotehniška šola na Markovem hribu postavila kolekcijski oljčni nasad, ki je namenjen spoznavanju dijakov z oljko. Pred dvema letoma dopolnjen in razširjen nasad danes šteje blizu 300 dreves s 24 sortami oljk, kar omogoča ugotavljanje donosa po posameznih sortah.

V Biotehniški šoli v Šempetru od leta 2012 deluje tudi oljarna s torkljo, nabavljeno v čezmejnem projektu Uelije II. Zmogljivost torklje je predelava 250 kg oljk na uro. Primerna je za manjše do srednje velike pridelovalce, uporabljajo pa jo oljkarji iz Vipavske doline, Goriških Brd in bližnjega zamejstva.

Že v preteklih letih so naši člani sodelovali na številnih ocenjevanjih oljčnih olj doma in v tujini. Letos so, tako kot oljkarji iz Istre in Goriških brd, organizirano in v večjem številu sodelovali s svojimi oljčnimi olji na več tekmovanjih. Na mednarodnem festivalu Maslina Split 2016, kjer se je ocenjevalo preko 500 vzorcev, so za 22 poslanih in ocenjenih olj prejeli 21 zlatih medalj. Dve sortni oljčni olji sta dobili priznanje za uvrstitev med prvih deset – TOP10 (Nives in Božo Velikajne, Vrtojba, zlata medalja in TOP 10, enako Pekeč Milutin,

Oljarna Biotehniške šole v Šempetru.

Nova Gorica). Biotehniška šola iz Šempetra je prejela zlato medaljo. S svojimi oljčnimi olji so sodelovali tudi na mednarodni manifestaciji oljkarjev Nočnjak na otoku Braču in na festivalu Zlata oljčna vejica v Kopru. Vsi udeleženci so se za svoja olja okitili zgolj z zlatom. Aprila je v Šempasu na festivalu vina in oljčnega olja, Onorina Nemec iz Šempetra na društvenem ocenjevanju oljčnih olj prejela naslov Vicešampiona, Biotehniška šola pa zlato medaljo. Na Prazniku rebule in oljčnega olja v Višnjeviku (Goriška brda) je naš član Ernest Kante iz Šempasa prejel naziv šampiona za najboljše oljčno olje.

Večina nagrajenih vrhunskih olj je bila predelana v torklji Biotehniške šole v Šempetru. Vsekakor velja, da se oljka v velikem slogu vrača v naše kraje in jim vrača pridih Mediterana.

Zahvaljujemo se Občini Šempeter-Vrtojba, ki podpira program društva.

Pred nami je nova sezona. Pravzaprav so oljke že obrezane in v mesecu maju obilno cvetijo. Oljkarji seveda pričakujemo enako kvaliteto, predvsem pa obilnejšo letino.

Božo Velikajne

Zimska idila na Marku.

Moto klub Kavalir

Motoristična sezona se je že začela in tako tudi aktivnosti Moto kluba Kavalir Šempeter-Vrtojba. Do sedaj smo obiskali razne moto zборе po Sloveniji in Italiji, kjer smo spoznali nove prijatelje in ljubitelje motorjev.

Člani smo letos obiskali tudi prijatelje kurentne s Ptuja in iz Moto kluba Slovenske Gorice Cerkvenjak. Tu smo se udeležili tudi blagoslova, med njimi pa smo bili zelo lepo sprejeti.

Tudi doma smo opravili že nekaj nalog. Tako smo skupaj z goriško moto skupino OK Ridersi in Moto klubom Soča organizirali krvodajalsko akcijo (80 krvodajalcev) in zbrali prostovoljne prispevke, s katerimi smo kupili dva TV sprejemnika za Staro Goro. Prav tako smo pospremili prevoz mlajev iz Trnovega in s tem obogatili prireditev postavljanja mlajev.

Ker pa se bliža praznovanje Sv. Petra, se skupaj s Krajevnim odborom Šempeter pripravljamo na to prireditev. V dopoldanskem času bomo popestrili prireditev s predstavitev starodobnih vozil, v popoldanskem času pa z nastopom mladih harmonikašev iz Šempetra in okolice. Seveda pa nas čaka še nekaj prireditev, ki jih bomo izpeljali do konca leta.

Vsem voznikom želim srečno in varno vožnjo, pazimo drug na drugega in s tem omogočimo vsem, da pridejo na svoj cilj.

*Dominik Hanžič,
Predsednik Moto kluba Kavalir
Šempeter-Vrtojba*

Avto karting klub Šempeter

Ljubitelji kartinga iz naše občine so v začetku leta 2008 ustanovili Avto karting klub Šempeter z namenom povezovanja ljudi s podobnimi interesi s celotnega Goriškega območja. Ideja o samem klubu je zorela že vrsto let pred tem, ko so ljubitelji tega športa opazovali in ugotavljali, da je na našem območju veliko perspektivnih voznikov, ki so javnosti neznani, njihovi rezultati pa so tudi ostajali vedno v senci drugih športov. Z brnenjem motorja karta se v barvah kluba izkazuje domačin **Žan Humar**, ki trenutno nastopa v najmočnejšem razredu KZ2 in od leta 2007, ko je osvojil naslov državnega prvaka, dosega zavidljive uspehe tako doma kot v tujini. V letošnji sezoni si je Žan zadal višje cilje, saj želi na evropskih in svetovnih tekmovanjih doseči vidne

uvrstitve in tako čim boljše zastopati domači klub, problem pa se pozna na finančnem področju, saj je za tovrstna tekmovanja potrebnih več 10.000 EUR.

Za visoke uspehe kluba se potegujejo tudi Luka Ploj, Alen Hvalica, ki tekmuje predvsem v Italiji, in Klemen Kovačič, ki dosega visoke uspehe na državnem prvenstvu.

Člane Avto karting kluba Šempeter pa ne povezuje le ljubezen do karta in brnenja motorjev, ampak tudi skupna ljubezen do nogometa, predvsem malega nogometa oziroma futsala. Preko celega leta se udeležujejo turnirjev tako v naši okolici kot v sosednji Italiji, kjer žanjejo visoke uspehe in so tudi vice prvaki zimsko-nogometne lige 2015. Ljubezen do nogometa jih je letos pripeljala do nove, športne in predvsem zanimive naloge, saj so postali upravljalci nogometnega igrišča v novonastalem Športnem parku v Šempetru, kjer že pripravljajo Ligo občine Šempeter-Vrtojba. Tekmovanja so se začela v mesecu maju in se nadaljujejo v juniju. Septembra in oktobra pa

organizirajo povratno kolo, ko bo znan tudi prvi veliki zmagovalec Lige občine Šempeter-Vrtojba. Občinsko nogometno tekmovanje, kjer se domače ekipe potegujejo za laskavi naslov prvaka Lige občine Šempeter-Vrtojba, naj bi postalo tradicionalno, zato vabljeni vsi domači ljubitelji nogometa, da se naslednjo pomlad prijavite na ta vrhunski turnir, kjer, kot lahko vidite in boste v naslednjih mesecih še videli, ne bo zmanjkalo pravega nogometnega spektakla in druženja vseh ljubiteljev športa.

Lara Soban

Društvo Gas Vrtejba: “Ljubezen do motorjev ostaja, spremenila se je le dirkalna površina ...”

Društvo Gas Vrtejba vsi poznamo, saj so vrsto let prirejali nepozabne motokros dirke in urejali motokros progo, ki je žal od leta 2013 ni več. Njihove moči so poleg organizacije številnih zabavnih dogodkov preusmerili na ureditev proge na nekdanjem Mednarodnem mejnem prehodu, kjer si lahko privoščimo nekaj adrenalinskih uric v vožnji z go-karti, ogledom številnih tekmovanj adrenalinskih asfaltnih športov in srečanj tako starodobnih vozil kot vseh ljubiteljev Ducatija. “Ko smo v letu 2013 zaključili z motokrosom, smo se preusmerili na asfaltne športe in na prirejanje zabav, danes pa smo fokusirani samo na šport in predvsem na šolo za najmlajše, temu primerno smo tudi popolnoma preuredili in zaščitili progo na nekdanjem mednarodnem mejnem prehodu, kjer se lahko profesionalno trenira ali pa uživa v super adrenalinu in brnenju go-kartov ali motorjev,” je za naše Glasilo povedal predsednik Društva Gas Vrtejba, Dejan Koglot.

Gas poletje se je letos odprlo 16. aprila, ko so organizirali prvi pravi trening za vse ljubitelje tega športa in na presenečenje organizatorjev se

je obisk od lanskega leta podvojil, kar kaže tudi na večje zanimanje za sam šport. “V letošnjem letu so moči usmerjene v organizacijo treh državnih prvenstev in vzgoji najmlajših tako dirkačev kot tistih, ki se prvič srečajo s tem športom. Prva dirka za državno prvenstvo v minimoto, skuter, supermoto in novega razreda Ohvale, je bila 22. maja 2016, druga je bila 5. junija 2016, zadnja pa bo v mesecu oktobru. 12. junija bomo skupaj z GAS Gorizia organizirali že četrto srečanje starodobnih vozil, kamor ste vsi vljudno vabljeni,” je dodal Dejan, ki poleg tega napoveduje še: “Glede na dejstvo, da ceste zahtevajo vedno večje število žrtev – motoristov – organiziramo šolo minimoto za najmlajše, ki bo potekala prav na Gas poletju. Šola je namenjena vsem otrokom, starim med 6 in 12 let, ki obvladajo vožnjo s kolesom brez pomožnih koles.”

Društvo Gas Vrtejba vsako leto organizira tudi prireditev za otroke, Družinski Živ-Žav, ki je namenjena zbiranju rabljene otroške opreme in igrač, tako da poleg zabave za najmlajše, vas člani društva pozivajo, da odrabljene igrače ali

otroško opremo, ki so jo vaši malčki že prerasli ali odrabili, podarite tistim, ki imajo žal manj sreče. Vse vaše donacije bodo Gasovci podarili bolnišnici, Rdečemu križu in Materinskemu domu. Otroci bodo deležni nekaj adrenalinskih uric tudi v sklopu počitniškega varstva, kjer bodo na Gas poletju lahko preizkusili vožnjo z go-kartom.

V lanskem letu je postalo društvo bogatejše za električni go-kart, na katerega so zelo ponosni in v letošnjem letu vam prav s tem go-kartom Dejan ponuja preizkušnjo in simpatično tekmovanje s prelepo nagrado: “Kdor bo prevozil najboljši čas v sezoni, bo prejel vikend paket za dve osebi v toplicah.”

Poleg vseh informacij nam je predsednik društva zaupal še nekaj zelo zanimivega, za vse ljubitelje motorjev in Ducatija: “Ducati fest bomo organizirali na dve leti, tako da naslednje leto lahko pričakujete, da bo poleg Ducati festa po Vrtojbi mogoče srečati tudi samega Jorgeja Lorenza.”

Društvo Gas Vrtejba že vrsto let pestri dogajanje v naši občini in vsem ljubiteljem tega športa in zabave ponuja veliko dogajanja in zabave in prav tako bo tudi letos, saj so nam, kot ste lahko videli, pripravili pestro poletno izbiro, Dejan pa je najin pogovor zaključil takole: “Zahvaljujemo se vsem, ki podpirajo naše delo in razvoj, predvsem pa tekmovalcem in članom, ki širijo dobro ime Društva Gas Vrtejba.”

Lara Soban

Ko nepridipravi potrkajo na vaša vrata

V zadnjem času se po naši občini veliko govori o tem, da vas na domu obiskujejo nepoznani ljudje, ki se predstavljajo kot člani določenih društev ali organizacij, ki zbirajo bodisi prostovoljne prispevke ali podpise, ponujajo določene storitve ali vam prodajajo kakšne predmete, njihov edini cilj pa ni ta, ki vam ga predstavljajo, ampak se na vaših vratih pojavijo s prav posebnim namenom – opazovanja okolice in iskanja morebitnih možnosti vloma ali vas hočejo preprosto okraستي kar v vaši navzočnosti. Iz policijske uprave sporočajo: *“Ti storilci praviloma ‘delujejo’ daleč od kraja svojega prebivališča in so običajno zelo urejeni, komunikativni in prijazni. Na vse načine se bodo trudili, da na vas naredijo čim boljši vtis in skušali vas bodo prepričati, da jih povabite v vaše stanovanje.”*

Tako ste lahko hitro žrtev kaznivega dejanja na svojem domu, zato vam policisti svetujejo, da v izogib morebitnim težavam delujete premišljeno in sledite nekaterim njihovim napotkom:

- doma ne hranite večjih količin gotovine,
- priporočljivo je, da si za denar in druge vrednejše predmete vgradite trezor,
- ključev ne puščajte v poštnih nabiralnikih, pod predpražnikom, v cvetličnih lončkih, na okenskih policah ali na drugih lahko dostopnih mestih,
- vgradite na vhodna vrata kukalo, varnostno verižico ali dodatno ključavnico in domofon,
- vrata odpirajte le ob zatakneni varnostni verižici,
- po možnosti, pred odpiranjem vrat pogledajte skozi okno, kdo je “obiskovalec”,
- poskrbite, da bo razsvetljava pred vhodnimi vrati ustrezna in brezhibna,
- ne nasedajte pretirani prijaznosti, že

opisanim zvijačam, opravičilom ter izgovorom neznanih “obiskovalcev”,

- če se predstavijo kot uradne osebe, npr. kot policisti, svetovalci zdravstvenega ali pokojninskega zavarovanja ali serviserji, obrtniki, oskrbniki premoženja in podobno, zahtevajte ustrezen identifikacijski dokument in pojasnilo o namenu njihovega prihoda in v stanovanje spustite samo serviserje, obrtnike ali delavce, ki ste jih sami naročili,
- dogovorite se za kasnejši obisk, do takrat pa si zagotovite navzočnost vsaj še ene zanesljive osebe,
- ponudite se, da boste sami telefonirali in poklicali pomoč, če to želi “obiskovalec”,
- vsiljivim osebam, ki hitro lahko postanejo nesramne ali celo nasilne, se odločno uprite, glasno govorite, da pritegnete pozornost sosedov, in po potrebi pokličite pomoč (kadar koli tudi policijo, na telefonsko številko 113),
- na vhodu v stanovanje ne sklepajte nobenih “ugodnih”

pogodb ali kupčij in ničesar ne podpisujte, saj podpis nikoli ne pomeni le “čiste formalnosti”.

V primeru, da ste žrtev kaznivega dejanja, vam iz policijske uprave svetujejo, da nemudoma pokličete policiste najbližje policijske postaje ali znano interventno številko policije **113** oz. anonimni telefon Policije **080 1200** z namenom odkritja storilca kaznivega dejanja in do prihoda policistov ničesar ne prijemajte ali premikajte zaradi morebitnega poškodovanja ali uničenja sledi, ki bi lahko pripeljale do odkritja storilca kaznivega dejanja.

V primeru, da ste žrtev kaznivega dejanja, lahko policistom pomagate pri izsleditvi storilca tudi tako, da si poskušate zapomniti čim več podatkov o storilcu: izgled storilca, smer bega, prevozno sredstvo, s katerim se je odpeljal, in ostale detajle, ki bodo veliko vredni pri sami preiskavi primera.

Lara Soban

Energetska učinkovitost pri hlajenju stavb

Poletni meseci so lahko zelo vroči. Ker želimo v prostoru zagotoviti ugodne bivalne pogoje, je potrebno naravno ali prisilno hlajenje prostorov. Pri hlajenju lahko z malo truda privarčujemo pri stroških. Preberite spodnje nasvete in bodite učinkoviti.

Organizacijski ukrepi:

- **Preprečimo vdor toplote** v stavbe podnevi (sončna zaščita za okna, izklapljanje nepotrebne razsvetljave), ponoči pa shladimo prostore.
- Če imamo možnost, **na južno stran hiše posadimo listopadno drevo**, ki nam bo poleti nudilo senco, pozimi pa prepuščalo pot sončnim žarkom.
- Prezračevalne in klimatske naprave **uporabimo samo po potrebi**.
- **Pravilno izberimo temperaturo in količino zraka** prezračevalnih in klimatskih naprav. Z vsako stopinjo več na termostatu lahko prihranimo med 1 in 3 % električne energije.
- **Redno vzdržujmo** klimatske naprave! Redni pregled prezračevalnih in klimatskih

naprav je potrebno izvesti najmanj enkrat na leto, če v navodilih za uporabo ni določeno drugače.

Investicijski ukrepi:

- Pred nakupom klimatske naprave dobro premislimo, če **jo res potrebujemo**. Delež klimatske naprave pri porabi elektrike lahko znaša do 40 % stroškov za energijo.
- Izberemo **ustrezno klima napravo glede na velikost prostora in naše potrebe**.

Članek z nasveti na poti k energetske učinkovitosti je podprt v okviru strateškega projekta Alterenergy,

ki se izvaja znotraj Jadranskega programa čezmejnega sodelovanja IPA.

Ustvarjamo obnovljivo prihodnost!

Poletje 2016

KONCERT, 20.00

ŠANK
ROCK

orlek

NIET

Častni pokrovitelj dogodka je
predsednik Republike Slovenije Borut Pahor.

dobro je vedeti

Pravilno vzdrževanje zelenih ograj in dreves ob javnih cestah

Pravilno obrezana živa meja.

Med terensko kontrolo stanja občinskih **cest in pločnikov** smo zaznali kar nekaj primerov nepoznavanja pravilnega vzdrževanja zelenih ograj – živih mej in dreves.

Lastniška meja med javno cesto in privatnim zemljiščem, kjer raste živa meja, je tista linija, **preko katere je prepovedana rast rastlinja.**

Prometni profil – višina prostora za motorni promet na cestah mora znašati od **2,7 m**, kjer je dovoljena vožnja samo za osebna in kombinirana vozila, pa do **4,5 m**, kjer je dovoljena vožnja tudi za tovorna vozila in avtobuse.

Torej, obveznost oz. nujnost rezanja drevesnih vej, ki segajo nad cesto, je več kot očitna za zagotovitev varne vožnje.

Sicer pa občinski Odlok o občinskih cestah in drugih javnih površinah v Občini Šempeter-Vrtojba tudi posebej določa obveznosti sosedov ob občinskih cestah, ki morajo dopustiti prost odtok vode, dostop do cestnih objektov zaradi njihovega

vzdrževanja, gradnje odtočnih in ponikovalnih jaškov ter postavitve začasnih ali stalnih naprav in ureditev za zaščito ceste in prometa na njej, če teh ni mogoče postaviti na zemljišče, ki je sestavni del ceste.

Enako velja za razrast rastlinja preko oz. skozi žične ograje ob **pločnikih**. *Prepričanje, da lahko živa meja raste nekaj centimetrov nad površino pločnika, je zmotno in celo prepovedano.* Pločnik je v celoti namenjen pešcem – od robnika do robnika, brez nepotrebnega umikanja raznim okrasnim in drugim rastlinam.

Poudaril bi določilo občinskega odloka, ki precizno prepoveduje postavljati ograje, zasaditi živo mejo, drevje, trto ali druge nasade, če se s tem poslabša ali onemogoči preglednost ceste ali drugače ovira ali ogroža promet, poškoduje cesta ali poslabša njeno urejenost.

Sankcije za neupoštevanje teh predpisov znašajo 600 EUR za pravne osebe in 400 EUR za posameznike, fizične osebe.

Dušan Bremec,
inšpektor

Kako pripraviti zmagovalen življenjepis?

Življenjepis je vaša osebna pisna predstavitev, s katero želite prodati vaše veščine delodajalcu in si s tem zagotoviti razgovor za zaposlitev. Zato naj bodo podatki v življenjepis kratki in jedrnat, bralca pa naj prepričajo, da ste ravno vi pravi kandidati za delo.

Kaj torej zanima vse kadrovice, ki bodo dobili v roke vaš življenjepis? Dobiček oz. koristi, ki jih bo pridobil, če izbere ravno vas. Torej mu morate že v tem dokumentu ponuditi neko rešitev, s katero boste doprinesli sedanji ekipi.

Pa začnimo na začetku. Najprej izberite primerno strukturo vaše osebne predstavitve. Ta je odvisna od vaše delovne preteklosti. Tipične oblike življenjepisov:

- **Kronološka oblika življenjepisa** – taka oblika je primerna predvsem, če imate dolgoletne izkušnje, ki kažejo na vaš karierni napredek.
- **Funkcijska oblika življenjepisa** – prikrije časovne luknje v vaši zaposlitveni preteklosti, poudari pa vaše veščine in n dosežke.
- **Hibridna oblika življenjepisa** – ta oblika je primerna predvsem za tiste, ki imajo več različnih kariernih poti in delodajalcu

pokaže, da imate spretnosti za opravljanje delovnega mesta, kljub temu, da niste nikoli delali točno tega.

Izbrali ste najbolj primerno obliko vaše predstavitve. Sedaj pa se lotimo vsebine, ki jo mora zajemati:

- **zaposlitveni cilj (s kariernim profilom)** – tu na kratko povzamete, delovno mesto, kjer se vidite v prihodnosti. Da boste pritegnili bralca, vnesite osebno noto in to povežite z vrednotami podjetja, hkrati predstavite tudi vaše attribute in povejte zakaj ste prepričani, da ste najbolj primeren kandidat za to delovno mesto;
- **osebne podatke** – so obvezen del življenjepisa, zato naj bodo na vidnem mestu, a naj ne zavzemajo preveč prostora. Vsebovati morajo predvsem ime in priimek, naslov, telefon ter e-pošto;
- **izobrazbo** – kronološko navedite do sedaj pridobljene formalne izobrazbe, zadnja naj bo na vrhu;
- **neformalna izobraževanja** – navedite samo tista, ki so relevantna delom, na katera ciljate;
- **znanja in veščine** – v kolikor nimate dovolj delovnih izkušenj ali pa menjate kariero, navedite vaše akademske izkušnje, izkušnje iz prostovoljnega dela ali dela v društvih.

Zavedajte se, da prvega vtisa ne morete popraviti, zato si za pisanje brezhlebnega življenjepisa vzemite dovolj časa.

Ekipa MojeDelo.com

Goriški Jelly coworking dogodek

V tednu od 23. do 27. maja smo v Primorskem tehnološkem parku, v prostoru za sodelo (coworking) Bridge85, organizirali prvi Jelly coworking dogodek na Goriškem. Jelly, ki je v svetu dobro poznan, je podoben konceptu dneva odprtih vrat – na enem mestu (domača pisarna, kavarna, coworking oziroma prostor za sodelo) se zberejo posamezniki in za en ali več dni delajo skupaj. Tipične predstavnike obiskovalcev najdemo med programerji, oblikovalci, fotografi, novinarji, samostojnimi oziroma neodvisnimi delavci (freelancerji) ter tudi mikro podjetniki in startup ekipami.

Na Jelly po nove kontakte, znanja in zgodbe

Za vse našete je značilno, da lahko delajo od kjerkoli, pri delu z različnimi delodajalci oziroma naročniki, vidijo priložnost in ne le izhoda v sili. V sklopu Jelly dogodka je bilo največ udeležencev iz severne Primorske, obiskali pa so nas tudi posamezniki iz sosednje Italije in kamniškega coworkinga.

Ker velja, da več kontaktov, pomeni več dela, smo v

popoldanskem času organizirali tri zanimive dogodke; (Po)svetovalni dan za mlade projekte, informativno-izobraževalno okroglo mizo na temo netipičnih oblik zaposlovanja in 29. Business Meetups Nova Gorica s Tomažem Zamanom, ex-freelancerjem in soustanoviteljem podjetja Codeable.

Vabljeni na brezplačni obisk v coworking Bridge85

Ste zamudili Jelly dogodek, a si želite preizkusiti delo v skupni pisarni? Se pri delu od doma ne počutite produktivni? Bridge85 je coworking prostor, ki se nahaja v Primorskem tehnološkem parku. V njem lahko startup ekipe, podjetni posamezniki in freelancerji najamete delovno mesto, kar vključuje:

- pisalno mizo in stol,
- dostop do hitrega interneta,
- 2 sejni sobi za sestanke s strankami,
- souporabo čajne kuhinje in družabnega prostora,
- možnost vključitve v skupnost in mentorstvo Primorskega tehnološkega parka.

Rezervirajte si svoj brezplačni obisk na info@bridge85.com (pošljite nam svojo kratko predstavitev in željen termin obiska).

Sveže novice iz coworking Bridge85 najdete na:

www.bridge85.com/news

Sanja Gorjan

Bridge85

PRIMORSKI
TEHNOLOŠKI
PARK d.o.o.

Recept za srečo: Ostanite otroci vse življenje – srčni in srečo delite!

**Predan,
Razgledan,
Iskren,
Miroljuben,
Optimističen,
Židane volje.**

Takšen je ravnatelj Osnovne šole Ivana Roba Šempeter pri Gorici, mag. Primož Hvala Kamenšček. Predvsem pa v srcu ostaja otrok.

V prvem razredu po navadi narišemo ilustracijo, kaj bomo postali, ko bomo veliki. Kaj je oziroma bi bilo na Vaši ilustraciji?

Dve stvari bi narisal. Predstavljal sem si, da bi bil pek ali pilot.

Kdaj Vas je potem zaneslo v šolstvo?

V šolstvo me je zaneslo v gimnaziji, ko sem obiskoval pedagoško gimnazijo v Tolminu. Takrat so me zagrabila vprašanja na področju vzgoje. Najbolj mi je bil všeč predmet psihologija in pedagogika. Pojavila se je želja, da bi rad delal z otroki. Videl sem se v razredu, še toliko bolj pa so me zanimala teoretična vprašanja vzgoje. Tako sem se odločil za študij pedagogike in sociologije, tako sem pristal v šolstvu. Odločitev je bila prava.

Kako mirno plovete med potrebami otrok, pričakovanji staršev, željami učiteljev in drugih strokovnih delavcev ter zahtevami in zakoni ministrstva?

Na prvo mesto dajem vzgojno-izobraževalno delo, delo z otroki, učitelji in starši. Jasno je, da je potrebno vse te zahteve in relacije spraviti v določen okvir, ki so zakonsko predpostavljene za vse in se jih je potrebno držati in izpolnjevati. Spoštovati je treba zakone, kljub temu da so v določenih primerih »omejujoči«, zato se je kdaj potrebno s premislekom odločiti v dobrobit posameznika, za otroka, za njegov razvoj. Verjamem, da si vsak ravnatelj želi, da bi bilo

šolstvo malce drugačno, da bi imelo manj organizacijsko-finančnih in administrativnih zahtev in več pedagoškega dela. Kljub vsem vodstvenim zahtevam dajem prioriteto pedagoškemu delu.

Delovno mesto ravnatelja na osnovni šoli je zelo zahtevno zaradi svoje obširnosti. Obsega osnovnošolski in predšolski program na matični šoli, podružnicah in bolnišnici. Razpeto je med dve občini in ministrstvom.

Svoje delo sem si zastavil tako, da individualno pristopam k vsaki enoti in k vsakemu posamezniku. Pomembna mi je vsaka enota, enako pristopim k matični kot podružničnima šolama in bolnišnični šoli, in kot pristopim k šolam, pristopim tudi k vrtcem. Kot sem že omenil, večinski delež obveznosti predstavlja organizacijsko-finančno, kadrovsko in administrativno poslovanje t. i. menedžiranje, vendar vedno z namenom zagotavljati kakovostno pedagoško delo. Delo ravnatelja je bolj direktorsko kot ravnateljsko. To delo je zelo obsežno tudi zaradi širine zakonodaje oz. številnih pravnih področij, ki urejajo šolstvo in zaradi načina, kako je vse skupaj povezano. Seveda mi pri delu pomagajo trije pomočniki ravnatelja in trije vodje vrtcev, ki svoje delo opravljajo zelo strokovno, profesionalno, natančno in skrbno, za kar sem jim izredno hvaležen in seveda si zaslužijo vso pohvalo. Izredno kvaliteten tim predstavlja jo na šoli kolegice svetovalne delavke in kolegice zunanjih strokovnih služb, ki izvajajo dodatno strokovno in specialno pomoč, kar šoli daje posebno odliko. Pohvaliti želim tudi desno roko, poslovno sekretarko, ki je izredno dinamična, polna energije in koordinator zahtevne komunikacije med vsemi enotami. Steber celotnega sistema kakovostnega pedagoškega dela pa predstavljajo učitelji, vzgojitelji in pomočniki vzgojiteljev, ki se tako individualno kot skupinsko izredno trudijo za kakovost vzgojno izobraževalnega in varstvenega procesa. Kar mi vliva moči je njihova visoka motiviranost, pripravljenost za delo in osebni aranžma v odnosu

do vsakega otroka in nasploh do življenja na šoli. Resnično gre za profesionalen kader z vsemi pohvalami.

Kljub temu je kolo razvoja in napredka samokritičnost in zavedanje, da se vedno da delo opraviti še bolje.

Svoje karakterne lastnosti vpnete v ravnateljevanje. Zanima pa me, zakaj mislite, da vas otroci spoštujejo takšnega, kot ste? Npr. zelo so bili navdušeni, ko na proslavah zaplešete z njimi.

Vedno skušam izhajati iz otroka, ki ga nosim v sebi. Otroci so najbolj srčni, iskreni, pristni, neposredni, povejo, kar čutijo in doživljajo in ne lažejo. Otroci so tudi zrcalo vsega, kar se dogaja okrog nas.

Vedno si vzamem čas, da sem z otroki. Na hodniku se ustavim z eno skupino, k drugi skupini stopim v razred, spet tretjo povabim k sebi v pisarno. Ko je proslava, je potrebno praznovati, a praznovati moramo vsi. Šola je priložnost, da otroci začutijo vrednote, da začutijo, da jih ima nekdo rad, saj so podvrženi določenim šolskim pritiskom, hkrati pa morajo vedeti, da so na šoli ljudje, ki jim bomo pomagali. Zame je zelo

pomembno, da se vsak posameznik dobro počuti. Prvi pogoj za doseg dobrih učnih rezultatov je dobro počutje otrok in misel, da otrok pride z veseljem v šolo. Šolo morajo ob vsem naporu občutiti kot nekaj lepega, ne pa kot nekaj napornega. Reči moram, da mi je poslanstvo in prvi cilj dobro počutje in misel »za otroke smo tu«. Če otroci čutijo toplino, sprejemanje, da jih ima nekdo rad, se nekdo za njih potegne, je to prvi korak, da se bo vračal po znanje in se ne bo zaprl vase.

Kot pravite, so otroci zrcalo družbe. A kljub vsesplošnemu razvoju je veliko otrok z dodatnimi strokovnimi pomoči. Je to resnična podoba družbe?

Mislim, da sta za to dva razloga. Danes imamo več znanja kot včasih in znamo težave bolje prepoznavati, kot smo jih včasih. Druga stvar pa je, da so učni načrti prezahtevni in imamo prevelike zahteve do otrok. Otroci so veliko hitreje soočeni z umskimi naporji, kot so bili včasih. Veliko hitreje vstopajo v šolo, s šestimi, nekateri tudi s petimi leti. Osnovna šola pa ni več samo igra, čeprav je bilo v začetku tako zastavljeno, a gre za določene socializacijske, učne in izobraževalne principe. Učijo se branja, pisanja in računanja in marsikdo ni za vse to dovolj zrel. Menim, da za učenje morajo biti izpolnjeni trije pogoji: fizična sposobnost, to pomeni telesna zrelost, psihični razvoj otroka, to je čustvena zrelost in socialna zrelost v medsebojni korelaciji. Ko eden od teh dejavnikov manjka, imamo takoj težavo pri otroku. Danes je za nekatere otroke snov prezahtevna, imajo tudi veliko število ur pouka in poleg tega še veliko interesnih dejavnosti, zato postanejo pretrujeni. Nujno si je potrebno prizadevati za razbremenitev in ob tem širitev in medsebojno povezovanje učnih načrtov v večje celote. Slovenska šola je ena redkih, ki ima predmetni sistem. V tujini je prevladujoč sistem izkustvenega učenja, znotraj katerega gre za pridobivanje novih znanj in vrednot preko problemskih nalog in projektnega dela. Otroci se učijo preko lastnega izkustva, ni pomembno, kako otrok osvoji snov pri različnih predmetih, ampak je pomembno, kako je otrok sposoben reševati problemske situacije na določeni stopnji, kako doživlja in

izraža notranje občutke in je ob tem bolj sproščen in manj obremenjen. Učni proces je veliko bolj uprt v procese otrokove lastne zaznave, občutij in kritično presojo. Pri nas smo preveč obremenjeni z izpolnjevanjem učnih načrtov in doseganjem standardov znanja, kar je včasih zelo naporno, in to otroke obremenjuje.

Prepričan sem, da z učnimi težavami pretiravamo, da jih vseeno ni toliko, kot jih je na »papirju«. Dejstvo je tudi, da so normativi za oblikovanje razreda zelo visoki. V razredu je do 28 otrok, kar otežkoča dobro pedagoško delo, da bi se učitelj resnično lahko posvetil vsakemu učencu, da bi reševal učne primanjkljaje, in ob nižjih pedagoških normativih določene oblike pomoči ne bi bile potrebne.

Imate morda kakšen nasvet za starše, da bi se število dodatnih strokovnih pomoči zmanjšalo?

Včasih pretiravajo tudi starši, predvsem starši, ki vidijo problematiko večjo, kot je, in želijo otroku olajšati težavo, za katero mislijo, da je velika, čeprav v resnici ni, ali pa je zanemarljiva in bo s časoma sama izzvenela ob dodatnem naporu in vztrajnosti otroka. Pri razvoju posameznika je pomembno zorenje, da mu ponudiš dovolj časa za lasten razvoj. Ponazoril bi s primerom: vsa jabolka na drevesu ne dozori sočasno in vsa so po končanem obiranju zelo dobra in okusna. Enako je pri ljudeh. Vsi ne moremo dozoreti po nekih normativih in standardih. Treba je ponuditi možnost in čas posamezniku, da se razvija. Prav nič ni narobe, če ne dozorimo med prvimi.

Kadar se postavijo pred otroka zahteve in le-ta v procesu razvoja ni dosegel določene razvojne zrelosti, se pojavijo težave. Otrok v takem primeru še vedno ni dovolj sprejemljiv za določene vsebine in določena znanja, zanje še ni dovolj pripravljen. Zavedati se je potrebno, da bo tudi ta otrok nekoč ta znanja osvojil, ko bo zanj primeren čas. Zato govorimo o učnem procesu, učnih rezultatih in osvojenih znanjih. Učenje pa je potrebno zastavljati na daljše obdobje. Mlajši, kot je otrok, več časa, možnosti in priložnosti potrebuje. Ko postane odrasel, je

že drugače, lažje osvaja znanja, a vsako časovno obdobje ima svoje kognitivne zakonitosti.

Žal v družbi kapitalizma in skomercializiranosti gledamo na znanje kot na potrošno dobrino kompetitivnega sistema močnejših, kar je na žalost povezano z agresivnostjo kapitala in ne več kot vrednoto, kar je značilno za obdobje humanizma (18. in 19. stoletje) – nastanka ideje osnovne šole in Humboldtove ideje; znanje vsem ljudem za dobrobit družbenega razvoja in omike. Sodobni čas drugače pristopa k vrednotenju znanja, velikokrat bi želeli znanje »kupiti«, prehitovati razvojne situacije, vendar znanja se ne da kupiti in ga nositi v nahrbtniku, znanje je treba osvojiti, zato mora biti posameznik pripravljen in imeti mora določene danosti.

In tu verjetno izvirajo vse težave, ki se nakopičijo.

Menim, da v kolikor bi bili učni načrti na nacionalni ravni bolj odprti, široki in manj obsežni, bi bilo tudi manj travm in manj težav pri posameznikih. Veliko otrok, ki ima danes učne težave in potrebujejo učno pomoč, bo čez dvajset let uspešnih tako na področju znanosti kot na področju podjetništva.

Kaj želite sporočiti otrokom na poti izobraževanja? Kaj naj jih vodi, k čemu naj stremijo?

Naj razvijajo srčno kulturo, naj ostanejo veseli, prijazni, dobri, naj bodo dobrsrčni in naj imajo odprte oči za druge ter za okolje, v katerem živijo. Naj počnejo stvari, ki jih veselijo in delijo dobro, da bodo osrečevali ljudi okrog sebe. Le tako bodo našli pravo pot v življenju. Če delaš tisto, kar imaš rad, si našel pravo pot v svojem življenju. Če najdeš to pot, da si osrečil druge, si osrečil sebe. Če bodo postali dobri, srčni in veseli ljudje, bodo našli pot zase, ne glede na to, kakšna bo. Pomembno je znati reševati probleme, ki ti stopajo na pot, da greš s pokončno glavo naprej. Predvsem pa je pomembno to, da znaš poskrbeti za ljudi okoli sebe, vse ostalo pride zraven. Srečno in vse dobro.

Sara Krošelj

Dan žena in materinski dan pri Rumenih vilah

V mesecu marcu smo pri Rumenih vilah posebno pozornost posvetili tudi mamici. Obeležili smo dva praznika, 8. marec – dan žena in Materinski dan, ki ga praznujemo 25. marca. Pomembno je, da se na mame spomnimo vsak dan in jih imamo radi vse leto.

Vsak otrok ve, da njegova mama zna vse in je najboljša, saj nas imajo rade in so za nas pripravljene narediti vse. In zato si mamice zaslužijo svoj praznik – materinski dan, kateri je posvečen izkazovanju hvaležnosti za njihovo poslanstvo. Skupaj z otroki smo se na ta dan spomnili na svoje mame, kajti vsaka mama ima v življenju svojega otroka oz. svojih otrok pomembno vlogo.

Kako? Z izdelki, ki smo jih izdelali zanje.

Tina Koc

Ljudski običaji v vrtcu Žarek

Sodelovanje med vrtcem Žarek v Šempetru in Centrom, starejših občanov Šempeter je stalnica že vrsto let. Letos pa se nam je pridružilo še Društvo žena iz Vrtojbe. Skupaj obujamo ljudske običaje.

Tako smo v marcu pred Gregorjevim ustvarjali ptičke s katerimi smo okrasili vrtec. Zadnje dni aprila pa smo s skupnimi močmi postavili mlaj ter ob njem veselo zapeli.

Na delavnici s starši pa smo pred Gregorjevim izdelovali lučke.

Lučke pa zato ker je bil Gregor znan kot prinašalec luči. Z lučkami smo se sprehodili ter svetlobo luči ponesli po Šempetru nato pa vsak na svoj dom.

Mojca Cej, vzgojiteljica

Sreča je – srečati se

V letošnjem šolskem letu smo se starejše skupine vrtcev odločile, da se bomo med seboj obiskovale ter tako spoznavale drug drugega, pa tudi prostore in hiše, v katerih živimo. Načrtovane cilje smo skozi leto uresničevali in tako smo se postopoma srečevale. Vsako srečanje nas je napolnilo z novimi vedenji in izkušnjami, saj smo vstopali v prostor drugega.

Vodilo naših srečevanj je sreča, ki smo jo občutili ob srečanju. Zaokrožitev naših obiskovanj pa je bilo srečanje v Coroninijevem dvorcu. Najstarejše skupine vseh štirih enot šempetrskega vrtca: skupina Pri Piki Nogavički iz enote Zvezdica – Vogrsko, skupina Ptički iz enote Mavrica – Šempeter, skupina Oblaki iz enote Žarek – Šempeter in skupina Pri oranžni vili iz enote Sonček – Vrtojba, smo postavile na ogled razstavo z naslovom Srečne slike.

Zanimivo je, kako so te slike nastale. Dogovorili smo se, da na isti dan vsi otroci in odrasli, ki z njimi delamo, slikamo srečne slike. Te smo postavili na ogled v avli Coroninijevega dvorca v Šempetru.

Vanja Kulnik in Vanja Vrtovec

Glasilo Občine Šempeter-Vrtojba

Z igro do prvih turističnih korakov

Otroci skupine Zajčki iz vrtca Mavrica so v letošnjem šolskem letu sodelovali v vseslovenskem gibanju Turizem in vrtec na temo "Z igro do prvih turističnih korakov" pod okriljem Turistične zveze Slovenije. Letošnja rdeča nit projekta je bila Zeleni turizem. Aktivno smo preživljali prosti čas v tesnem stiku z naravo, spodbujali pohodništvo in kolesarjenje kot okolju prijazen izlet. Vse s ciljem ohranjanja narave, zdravja in dobrega počutja. Bistvo je, da pri projektu otroci dejavno sodelujejo in raziskujejo. Izvedli smo dejavnosti preko igre, opazovanja, raziskovanja, praktičnih dejavnosti. V ta projekt smo vključili tudi starše. V okviru tega projekta je potekalo veliko aktivnosti.

Že na prvem roditeljskem sestanku sem starše seznaniła s tem projektom in jih povabila k sodelovanju. V jesenskem času so otroke peljali na jesenski pohod oz. sprehod v bližino njihovega doma. Razdelila sem jim nekatere barvne palete iz kartona. Otroci so morali iskati stvari določenih barv in jih prilepiti na barvno. Tukaj gre pohvala vsem staršem. Barvne palete so otroci prinesli v vrtec, ob katerih smo se v vrtcu pogovarjali, igrali.

Tudi v okviru vrtca smo zelo veliko hodili v naravo, jo opazovali z vsemi čutili in zaznavali spremembe menjave letnih časov. Šli smo v različna naravna okolja. Velikokrat smo zavili v gozd, ki nas je vselej očaral. Ob tem smo se povezali

z Lovsko zvezo Gorica, ki nam je ponudila obisk lovca in lovke v vrtcu.

Tudi na pomlad nas je narava zvabila ven. Odšli smo jo iskat. Iskali smo jo v gozdu, na travniku, pri žabji mlaki, ribniku, potoku. Odšli smo tudi na orientacijski pohod, kjer smo z veliko vnapem sledili našim pripravljenim markacijam. Izvedli smo tudi kros, kjer smo tekli po stranskih poteh. Tudi na kolesarjenje nismo pozabili, saj smo izvedli kolesarski dan v okolici vrtca.

Vselej, ko smo šli ven, smo imeli spoštljiv odnos do narave, do vsega živega, saj smo se velikokrat pogovarjali, kako se moramo v naravi obnašati, kaj smemo in kaj ne.

Otroci so na vprašanje, kaj jim je bilo najbolj všeč na sprehodih, odgovorili takole:

- Ker smo šli mimo moje mame;
- Ker smo hodili po kamenčkih;
- Ker smo šli k meni domov;
- Ker smo šli do žabje mlake in smo lovili žabe ter smo šli k meni domov;
- Ker smo iskali "sončke" (markacije);
- Ker smo šli hoditi;
- Ker smo hodili v gozd;
- Ker je bilo lepo sončno vreme;
- Ker smo rajali na travniku;
- Ker smo tekli po poti.

Skratka, uživali smo v naravi.

*Valentina Velišček,
Vrtec Mavrica, Šempeter*

Sončki šivamo in sejemo

V vrtcu Žarek smo v pomladanskem času spoznali dva poklica: krojač in vrtnar. Pri prvem smo z gospodom Bogdanom spoznali šiviljske pripomočke in skupaj sešili torbice, ki smo jih napolnili s takimi in drugačnimi jajčki. Z njimi smo razveselili mamice, tatke in seveda sebe.

Nato pa smo se posvetili še vrtnarjenju. Najprej smo ustvarili pisane cvetlične lončke. Pogovarjali smo se o rožicah, kaj rabijo za rast, kako skrbimo zanje ... Nazadnje smo jih posejali, zapičili v lončke osebne zastavice z imeni in čakali, čakali ... Že po treh dnevih so zelena stebelca začela kukati iz zemlje, nekaj dni smo jih še zalivali v vrtcu, potem pa so rožice z otroki odšle na njihove domove. Upamo, da lepo uspevajo in da so se razcvetele v pisanih barvah.

Sončki že ustvarjamo dalje in hitimo novim dogodivščinam naproti.

Barbara Žorž

Zaključna prireditev Vrtca Šempeter

“Najlepše so praznične pravljice, tiste za majhne in velike, za vse tiste, ki še verjamejo vanje in za vse, ki to le želijo.”
(avtor neznan)

V ponedeljek, 16. maja 2016, smo imeli v telovadnici Osnovne šole Ivana Roba zaključno prireditev Vrtca Šempeter. Peli in plesali so otroci enote Mavrica, Žarek, Sonček in Zvezdica. Povezovala sta klovnesa Eva Škofič Maurer in njen prijatelj klovn. Gospod ravnatelj Primož Hvala Kamenšček je zaželel vsem zbranim lepe in sončne počitnice.

Po končani prireditvi smo se družili in sladkali s palačinkami, sladoledom in sadno kupo, starši pa so poskrbeli za sladka presenečenja.

Čeprav je bil to naš prvi skupni zaključek, sem kot pomočnica ravnatelja za Vrtec Šempeter ponosna na pedagoške delavce in vesela, da nam je tako velika prireditev uspela.

Pom. ravnatelja za Vrtec Šempeter
Matejka Kandus

Lune ustvarjajo

Izdelava malega instrumenta – ropotulje

Z otroci smo izdelali preprosto ropotuljo. Najprej smo v jogurtove lončke sipali riž in fižol. Največ težav je otrokom povzročal riž, ki so ga težko prijemali. S pomočnico Martino sva jogurtove lončke zalepili in jih oblepili z belimi servietami. Sledilo je barvanje s čopiči – otroci so pri tem zelo napredovali. Ko so bile ropotulje pobarvane v pomladne barve, so na ropotuljo otroci narisali še rožice. Z ropotuljami večkrat spremljamo naše znane pesmi.

*Larisa Ambrož dipl. vzg.,
Martina Bon dipl. vzg. in “Lune”*

UNICEF-ovi projekti na Osnovni šoli Ivana Roba

V okviru projektnega dela in krožka na šoli so se učenci 4. a in 4. b razreda tudi v šolskem letu 2015–16 vključili v UNICEF-ove dejavnosti.

Tako smo izpeljali delavnico Cilji trajnostnega razvoja, v kateri so učenci s pomočjo prostovoljcev spoznavali teme s področja osebnih ciljev, humanitarnih in trajnostnih ciljev, ki so jih septembra 2015 sprejeli v združenih narodih v new yorku. Naš drugi pomemben cilj pa je bil projekt “Posvoji punčko in reši otroka”.

Punčka iz cunj je UNICEF-ov projekt, ki se izvaja že nekaj let in je izredno priljubljen med vsemi generacijami prostovoljcev in učencev v osnovnih šolah. Punčka iz cunj je igračka, ki je poznana v vseh kulturah sveta. UNICEF-ova Punčka iz cunj simbolizira otroka iz države v razvoju, ki potrebuje našo pomoč. Letno v svetu še vedno umre več kot 2,5 milijona otrok, ker niso bili cepljeni.

UNICEF-ovi prostovoljci, otroci, vzgojitelji, učenci, starši in učitelji izdelujemo Punčke iz cunj v okviru dela, ki ga namenjamo UNICEF-u. Punčke predamo UNICEF-u Slovenija, ki punčke odda v posvojitev. Vsaka posvojena punčka

zagotovi cepljenje enega otroka proti šestim otroškim nalezljivim boleznim: davici, ošpicam, oslovskemu kašlju, otroški paralizi, tuberkulozi in tetanusu.

Pri UNICEF-ovih dejavnostih se otroci spoznavajo s tradicijo, običaji in življenjskimi razmerami v državah, kjer deluje Unicef, razvijajo svojo kreativnost, predvsem pa občutek, da so pomembna in aktivna opora milijonom sovrstnikom po svetu.

Anica Erjavec

Matematika = vsakdanje življenje

11. marca 2016 se je 23 naših mladih matematikov pod vodstvom dveh učiteljic matematike udeležilo 5. matematičnega dne. Tudi letos nas je gostila Fakulteta za matematiko, naravoslovje in informacijske tehnologije v Kopru (FAMNIT). Poleg nas so sodelovali tudi učenci in učiteljice iz OŠ Bežigrad.

Pripravili so nam tri zanimiva predavanja in delavnice, kjer so predstavili, kje vse se skriva matematika.

Na prvi delavnici so mladi matematični navdušenci pod vodstvom Nastje Cepak, doktorske študentke matematike na UP FAMNIT in mlade raziskovalke na UP IAM, spoznali rubikovo kocko, ki jo je leta 1974 izumil madžarski arhitekt Ernő Rubik. Kocka, ki ima dimenzije $3 \times 3 \times 3$, ima kar 43×10^{18} možnih stanj. Kljub takemu velikemu številu, se jo da vedno rešiti v 20-tih potezah. Trenutni rekord reševanja je največ 6 sekund.

Sledilo je predavanje z naslovom "Skrivnostna sporočila", kjer je doc. dr. Ademir Hujdurovič, udeležence popeljal skozi nekatere zgodovinske in sodobne pristope kriptografije. Pokazal je, kako prebrati šifrirano besedilo in kako ga zašifrirati.

Za konec so se lotili še finančne matematike, saj je asistent mag. Rado Pezdir predstavil osnovne finančne pojme. Preverili so, kaj je tveganje in kaj donos in zakaj sta oba pojma tako pomembna za oblikovanje investicijskih strategij. Spoznali so delo na borzi in nekaj borznih kazalnikov, s katerimi se borzniki srečujejo vsak dan, ko se odločajo o nakupu in prodaji vrednostnih papirjev. Preizkusili so se s trgovanjem na namišljeni borzi – platformi in ob tem uporabljali virtualni denar. Ob tem pa so raziskali, kako nam znanje matematike lahko pomaga pri razumevanju finančnega trga.

Karmen Debenjak

POČITNIŠKO VARSTVO OTROK

v organizaciji zavoda KSTM Šempeter-Vrtojba
za otroke od 1. do 4. razreda

TRAJANJE: 1-5 tednov, od 27. junija do 29. julija 2016

ČAS: od 7:00 do 16:30

LOKACIJA: Osnovna šola Ivana Roba, Šempeter pri Gorici

CENA: 30 € na teden (v ceno vključena kosilo, napitki, sadje, aktivnosti, bazen,...)

PRIJAVE:
info@kstm-sempeter-vrtojba.si ali na tel.: 05/393 8009
(več informacij na www.kstm-sempeter-vrtojba.si)

PROGRAM:

- * družabne igre, športne igre z žogo
- * ustvarjalne, glasbene, plesne delavnice
- * kopanje na bazenu
- * plezanje na plezalni steni
- * krajši izleti v naravo
- * jahanje konja
- * lokostrelstvo
- * peka pize
- * balinanje
- * spoznavanje tujih jezikov
- * ure pravljič in še več...

VABLJENI!

10 let krožka Naš ekološki vrtiček na Osnovni šoli Ivana Roba Šempeter

Pred 10 leti sem se odločila, da bi bilo dobro za otroke osnovne šole urediti ekološko učilnico v naravi. Sama sem bila kot otrok pogosto s svojo *nono Angelo od Radeckota*, kot se je reklo pri hiši, kjer je bila vrtnarija. Tako sem se mimogrede naučila vsega: od semena do semena. Takratna ravnateljica Slavica Bragato je prisluhnila tej ideji in nam za krožek ponudila kos zemlje ob jedilnici. Tako smo začeli leta 2006 z motiko in lopato *orati* ledino. Takrat je bilo 13 otrok, letos pa že 30 mladih vrtičkarjev, kar cel razred; skupaj kar okoli 200 otrok v 10 letih.

Vrt se je razvil v pravcato malo posestvo. Imamo gredice, kjer rasejo korenje, krompir, solata, motovilec in to iz starega avtohtonega semena – *Šempetrski zimski*, ki so ga sami vzgojili, pa žito ... Otroci obožujejo jagode, zato ima vsak otrok svoje **vrtne ljubljence** – sadike jagod, ki jih oskrbuje, tako da jih zaliva, gnoji s kompostom, okoplje, pobere plevel in se končno z njimi tudi posladka. Tudi malinjak imamo, pa sadovnjak, pa gredice s cvetjem, dišavnice za šolsko kuhinjo ... Gredice seveda

oskrbujejo pod mentorstvom otroci sami, zato vrtiček ni vedno urejen. Sadimo mačehe kot spomin na naše prednike; šopki naših divjih vijolic so nekoč na dunajskem cesarskem dvoru krasili mize. Tako spoznajo otroci tudi zgodovino šempetrskega vrtnarstva. Žal, kljub večkratni pobudi, nimamo v Šempetru nobenega spomenika ali muzeja našim prednikom vrtnarjem, kar je velika škoda.

Na dan zemlje podarimo naši materi Zemlji za njen *rojstni dan* eno drevo: posadimo češnjo, jablano ali slivo. Seveda je metoda, po kateri obdelujemo vrtiček, **ekološka**: brez uporabe mineralnih gnojil in strupenih škodljivih škropiv, tako da otroci lahko vsako stvar, ki zraste, tudi pojedjo kar na vrtu. Pokusimo tudi svoje pridelke: čaj iz semen *koromača*, zeliščno omleto, *naš krompir* s skuto. Otroci že kar dobro poznajo razliko v kvaliteti hrane, saj je šempetrska šola ena izmed prvih na Primorskem začela na svojo pobudo uvajati v jedilnik ekološko hrano za boljše zdravje otrok.

Sponzorji vrtička (cvetličarna Kofol, Lancner, Klančič Janko, Društvo GPR in ekološka vrtnarija Majdin gaj) nam pogosto podarijo razne sadike. Obiščemo tudi vrtnarijo z grmovnicami pa kmetijo, kjer redijo kokoši, race in gosi.

2012 je bil Šempetrski eko vrtiček predstavljen tudi v Italiji: organizacija Legambiente je za Furlanijo - Julijsko krajino v kraju Pozzuolo organizirala simpozij na temo **Lorto biologico in classe** (Eko vrt v razredu). Poželi smo kar veliko pohvalo, ko sem prikazala praktično metodo dela na vrtu, ko otroci zamenjajo miško računalnika z motiko in namesto računalnika uporabijo svoje možgane. Prikazala sem tudi, kako se učimo osnov aromaterapije z zelišči, si čistimo zobe z listi žajblja, pa lastno metodo dela *vrtne ljubljence*.

S KŠTM Šempeter-Vrtojba smo doslej organizirali tudi poletno varstvo na vrtičku, ki se ga je udeležilo v dveh tednih kar 36 otrok. Letos smo v oktobru na svoj vrt povabili tudi starše.

Menim, da je to kar veliko delo, v 45 minutah, enkrat na teden. Veliko težje je naučiti otroke samooskrbe že od mladih nog, kot pa jih poslati se igrati v adrenalinski park. Če otroku privzgojimo veselje in zadovoljstvo do svojih vrtnih ljubljencev, je to kapital, ki mu ostane za celo življenje. Pa tudi marsikateri se bo lažje odločil za poklic kmetovalca, vrtnarja, poljedelca, ki je zelo lep in zdrav poklic še posebno, če kmetuje ekološko. Kvaliteta hrane, ki jo sam človek pridela zase, je premium kvaliteta in se je ne da kupiti; otroci ji rečejo preprosto kar **najboljša na svetu**.

Maura Arh,
vodja krožka

Jurij Križnič nagrajen za življenjsko delo in izjemne dosežke

Tudi letos se je v Cerknici odvijala podelitev nagrad in priznanj Frana Gerbiča, ki ga Zveza slovenskih glasbenih šol že tradicionalno vsako leto podeljuje posameznikom, zaslužnim za izjemne prispevke na področju glasbenega ustvarjanja. Med letošnjimi nagrajenci smo ponosno zrli na ime našega sokrajana, Jurija Križniča, ki je prejel nagrado za življenjsko delo ter izjemne dosežke na pedagoškem in organizacijskem področju pri uveljavljanju glasbene vzgoje in izobraževanja na slovenskih tleh.

Jurij Križnič slovi kot violinski pedagog v Glasbeni šoli Nova Gorica in seveda podružnici v Šempetru pri Gorici. Zanj pravijo, da je eden izmed tistih glasbenih pedagogov, ki ne le uči glasbenih veščin, temveč s svojimi motivacijskimi sposobnostmi nauči svoje učence vzljubiti glasbilo in glasbo v širšem smislu. Jurij ob tem dodaja, da: *“Vsak otrok se razlikuje od drugega, prav zato z vsakim otrokom posebej iščeva, kje je prostor za dodelavo in izboljšavo. Delna motivacija otroku sem lahko jaz, veliko vlogo pa ima tudi vztrajnost, trdo delo in talent. Pomembno je tudi skupno muziciranje, saj violina ni samo solistični instrument. S tem se razvijeta tudi prijateljstvo in sodelovanje. Zelo pomembno pa je tudi spoznanje otroka, da ni le izvajalec not, temveč je aktiven oblikovalec glasbe. Otrok mora*

Foto: Žnidaršič, Cerknica 2016

začutiti glasbo, ki jo izvaja oz. oblikuje.”

Gerbičeva nagrada predstavlja na glasbeno-pedagoškem področju najvišje priznanje za delo glasbenih pedagogov, kljub temu pa je Jurij Križnič potrditve za svoje delo prejemal že prej, preko različnih priznanj in nagrad, ki so jih osvojili prav njegovi učenci, izmed katerih so mnogi svojo glasbeno pot nadaljevali tudi po zaključenem šolanju na Glasbeni šoli v Novi Gorici, Glasbeni šoli Tolmin in Slovenskemu centru za glasbeno vzgojo “Emil Komel” v čezmejni Gorici.

Izmed slednjih gre posebej izpostaviti Petro Kovačič, prvo Slovenko, ki je postala članica priznanega orkestra Dunajskih filharmonikov. Kljub temu pa Jurij poudarja: *“Ponosen sem prav na vsakega učenca, ki nadaljuje z glasbo v življenju kot profesionalec, amater ali le kot poslušalec, saj ostaja poslanstvo glasbenih šol v prvi vrsti vzgajanje otrok v aktivne poslušalce. To je naše poslanstvo.”*

Jurij nam je tudi razkril, da glasbo poučuje že 43 let. Začel je s poučevanjem violine že kot študent v Tolminu, svojo pot glasbenega pedagoga pa je nadaljeval prav v Šempetru, kjer se je tudi sam kot

otrok prvič srečal z violino. Čeprav si je želel učenja igranja klavirja, ga je Nino Konič zaradi odličnega posluha za glasbo usmeril v igranje violine in Jurij je seveda instrument hitro vzljubil.

Sadovi življenjskega dela Jurija Križniča so dobili svojo potrditev z dodelitvijo Gerbičeve nagrade, vendar je nam, njegovim soobčanom, njegov trud, zavzetost in trdo delo odzvanjalo že pred tem, saj je izučil številne generacije odličnih violinistov in ljubiteljev simfonične glasbe. Prav je, da se spomnimo, da je že leta 2000 prejel posebno priznanje Občine Šempeter-Vrtojba ter leta 2002 nagrado Republike Slovenije na področju šolstva.

In čeprav danes izpolnjuje pogoje za upokojitev, nam je zagotovil, da se njegovo glasbeno in pedagoško ustvarjanje na tej življenjski točki ne zaključuje, temveč le prehaja v nove oblike in razsežnosti. Mi pa se seveda že veselimo njegovih prihodnjih dosežkov in novo ubranih glasbenih poti!

Tanja Peloz

Foto: Žnidaršič, Cerknica 2016

Odličen koncert članov žirije pihala in trobila 8. mednarodnega glasbenega tekmovanja Svirél

Foto: Jernej Skrt

Mednarodno glasbeno tekmovanje in festival Svirél je z enim koncertom že tradicionalno obiskalo tudi Občino Šempeter-Vrtojba. Tekmovanje, ki nastaja v organizaciji Kulturnega društva UPOL, je v osmi različici potekalo v Goriških brdih (Vila Vipolže, Grad Dobrovo) in Novi Gorici (Cerkev Kristusa Odrešenika). Sedemsto mladih glasbenikov iz Slovenije in enaindvajsetih tujih dežel se je udeležilo tekmovanja, dodatnih tristo petdeset pa jih je zaigralo na dvajsetih glasbenih dogodkih.

Med podporniki finančnega nagradnega sklada primorskih občin je tudi Občina Šempeter-Vrtojba, ki s svojo podporo nagraduje finaliste posameznih glasbenih disciplin. Te so se v letošnjem letu še obogatile, saj sta se harmonikam pridružili še orgle in čembalo. Ob dveh že obstoječih disciplinah, namenjenih pihalom, trobilom, tolkalom ter strunskim glasbilom, je tekmovanje postalo edinstveno v Sloveniji in eno največjih na področju Alpe-Adria. Za strokovnost in objektivnost rezultatov skrbi mednarodna žirija z uveljavljenimi akademskimi glasbeniki, dirigenti, profesorji, koncertanti, ki so zvaneča imena iz najpomembnejših evropskih orkestrrov in univerz.

Na začetku aprila je v sodelovanju s Kulturnim društvom Tojva a. d. 1200 pet članov žirije Svirél nastopilo v dvorani Coroninijevega dvorca. Na 'Profesorskem koncertu' so svojo umetniško veličino z navdahnjenimi interpretacijami in virtuosno igro pokazali člani žirije za pihala – flautist Thies Roorda iz Nizozemske, italijanski oboist Luca Neccia, ki živi in ustvarja na Poljskem ter prav tako Italijan, klarinetist Dario Zingales, doma v Avstriji. Žirijo za trobila pa sta sestavljali dve pomembni imeni trobilnega sveta; iz ZDA je navdušil trobentač mlajše generacije, Adam Rapa, ter senior tube in evropska eminenca za evfonij Britanec Steven Mead. Koncertantom smo prisluhnili tako v solističnih nastopih, ob spremljavi uradnega korepetitorja tekmovanja izvrstnega pianista Luce Ferrinija, kot tudi v edinstvenih komornih zasedbah, ki so jih sestavili samo za nastop v Coroninijevem dvorcu.

Na koncertu klasične glasbe, kjer se je iskrla bravuroznost žirantov Sviréli, so med poslušalci in predstavniki občine, sedeli tudi mladi udeleženci tekmovanja. Lahko so občudovali in ocenjevali glasbeno znanje tistih, ki so jim pred tem postavljali točke za svoje izvedbe na tekmovanju. Prav po tistem so

Na 8. mednarodnem glasbenem tekmovanju Svirél je med 700 tekmovalci iz Slovenije in 21 tujih držav nastopilo tudi veliko število mladih glasbenikov z Goriške. Iz Občine Šempeter-Vrtojba so se tekmovanja udeležili trije glasbeniki, ki obiskujejo pouk glasbe na Glasbeni šoli Nova Gorica. Vsi trije so prejeli visoko število točk. Dva tekmovalca sta nastopila v disciplini pihala, ki je potekala na Gradu Dobrovo v Goriških brdih: iz razreda pedagoga Armanda Mariuttija je zlato priznanje prejela flautistka **Eva Faganelj** (letnik 2004). Prav tako je zlato priznanje osvojil dve leti mlajši klarinetist **Matic Furlan** (2006), ki se izobražuje pri pedagogu Aleksandru Miklavcu. Najmlajši med njimi, osemletni **Vid Kranjc**, pa je v disciplini trobila-tolkala, ki je potekala v Vili Vipolže, dosegel srebrno priznanje. Mali tolkalec obiskuje prvi razred pri pedagogu Matiji Tavčarju.

Iskrene čestitke visoko nagrajenim tekmovalcem in njihovim mentorjem.

ugotavljali, kaj jih na glasbeni poti znanja še čaka. Koncert je tako tudi mala spodbuda za velike cilje.

*Metka Sulič,
Ekipe UPOL za Svirél 2016*

Glasba z vrtov sv. Frančiška

Foto: Matej Vidmar

Foto: Matej Vidmar

V času, ko se na vrtovih Frančiškanskega samostana na Kostanjevici bohotijo očarljive burbonke, je Kulturni dom Nova Gorica organiziral že 22. sezono Glasbe z vrtov svetega Frančiška. Koncertni cikel, ki obsega sedem glasbenih večerov v maju in juniju, je prvenstveno namenjen mladim obetavnim glasbenikom z naših "goriških vrtov" z obeh strani meje, ki se šele uveljavljajo in si utirajo pot na koncertne odre, ter tistim, ki so dosegli zavirljive rezultate na različnih pomembnih domačih in mednarodnih glasbenih tekmovanjih. Med njimi sta tudi mlada šempeterska flautistka Eva Faganelj (mentor Armando Mariutti) in klarinetist Matic Furlan (mentor Aleksander Miklaveč), ki sta se predstavila na majskem koncertu Mladi glasbeni biseri, kjer so nastopili nagrajenci mednarodnih in domačih tekmovanj vseh primorskih glasbenih šol.

Mateja Poljšak Furlan

V Šempeter prihaja 5. Poletje na placu

Tudi letos bo v poletnem času pred Coroninijevim dvorcem in na šempetrskem trgu potekal program poletnih prireditev pod skupnim imenom "Poletje na placu".

Začnemo 23. junija, ko bomo na odru gostili danskega kantavtorja in kitarista **Mikea Andersena**, ki bo s svojim bendom ogrel ljubitelje rhythm in blues ter soul glasbe, 1. julija bo prepevala pevka in pianistka **Neisha**, teden kasneje pa bodo ljubitelji dalmatinske glasbe uživali ob petju hrvaške **Klape Cambi iz Kaštel Kambelovca**. Tudi ljubitelji opere bodo prišli na svoj račun: 16. julija gostimo operno predstavo (z orkestrom) v slovenskem jeziku "**Don Pasquale**" skladatelja Gaetana Donizettija. Koncertni cikel bo 29. julija zaključila hrvaška 9-članska skupina **Cubismo**, ki nas bo s svojo energično plesno glasbo v afrokubanskih ritmičnih glasovno naplesala.

Oder pa ne bo rezerviran samo za koncerte, na njem bodo nastopili tudi stand-up komiki in igralci. Skupaj se bomo nasmejali z Boštjanom Gorencem - Pižamo s stand-up komedijami "**Srečno ločena**" v izvedbi Valič Teatra, "**Silvestrska sprava 2000**" in "**Zabava s tradicijo**". Tudi

na najmlajše nismo pozabili, vsako sredo bo potekala **Animateka** (kratki animirani filmi za otroke), ob četrtek pa se bodo zvrstile otroške predstave: "**Doktor Začetek**" v izvedbi domačega Društva Kot v pravljici, družinski muzikal Svetlane Makarovič "**Čuk na palici**", "**Picko in Packo**" in še in še. Ljubitelji break dance-a pa si bodo 14. julija na placu lahko ogledali mednarodni **Break Dance Battle**.

V sklopu praznovanj **šempetrske šagre** vabi najprej 25. junija v atrij župnijskega urada Kulturno umetniško društvo Šempeter, 26. junija pa Krajevni odbor pripravlja **tradicionalni brjar**. V juliju pa ne spreglejte občinskega praznika, ko bo 22. julija za zabavo poskrbela najbolj priljubljena slovenska glasbenica **Tanja Žagar**. Poletje na placu se bo zaključilo konec avgusta v plesnih ritmičnih že tradicionalnega mednarodnega 14. Plesnega poletja.

Zavod KŠTM Šempeter-Vrtojba upa, da nas letošnje poletno vreme ne bo razočaralo in bomo lahko skupaj preživeli "Poletje na placu", kjer bo lahko vsakdo našel nekaj zase.

Se vidimo na placu!

Aleš Bajec

Neisha.

Klape Cambi iz Kaštel Kambelovca.

Pižama v 50 odtenkov njive.

Opera Don Pasquale.

Ljubljanski teden mode v znamenju Šempetrke Tine Gorkič

Na letošnjem Ljubljanskem tednu mode se je v kategoriji študentov predstavila tudi naša občanka Tina Gorkič, ki je z izvrstno kolekcijo "Impressia", impresionirala žirijo in občinstvo in zmagala v kategoriji študentov in si tako zagotovila predstavitev samostojne kolekcije na naslednjem LJFW, kjer se bodo njeni modeli predstavili med samimi priznanimi slovenskimi in tujimi kreatorji. Z mlado modno oblikovalko smo poklepetali tudi za naše glasilo in izvedeli nekaj novosti iz sveta mode.

Tina, za začetek mi povej, kako si se v modo zaljubila, kako si začela v modnih vodah?

Moj prvi stik z modo sega že v otroška leta, ko sem z velikim veseljem vse zvezke porisala z oblekicami in modnimi kreacijami, moja ljubezen do oblikovanja se je stopnjevala z vpisom na novogoriško likovno gimnazijo, strast pa sem najbolje začinila z vpisom na

Naravoslovno tehniško fakulteto v Ljubljani, kjer sem kasneje izbrala smer Oblikovanje tekstila in oblačil. Na fakulteti sem kronala svoje sanje in nekako potrdila svojo željo, da se preizkusim v modnem svetu in naj povem, da me v zadnjih letih najbolj navdušuje želja po raziskovanju tekstilov in materialov.

Kot si povedala, si se odločila za študij na Naravoslovno tehniški fakulteti, kjer uspešno končuješ drugi letnik magisterija. Kako ste študenti fakultete povezani s samimi LJFW in kako si potrdila svojo predstavitev na samem dogodku?

Sodelovanje na LJFW je nekako pogojeno s samim sistemom na naši fakulteti, saj imamo predmet oblikovanja oblačil, kjer od samega začetka šolskega leta delamo na svoji kolekciji. V sredini marca se na fakulteti opravi izbor sodelujočih na samem dogodku in tako sem bila tudi letos izbrana in sem skupaj z ostalimi študenti predstavljala svojo kolekcijo širši javnosti.

Tina Gorkič, talentirana oblikovalka iz naše občine.

Sodelovala si na modni reviji študentov, ki je letos potekala pod imenom Hortifashion – Ljubljana zelena prestolnica Evrope 2016, kjer si predstavila svojo kolekcijo "Impressia", kaj mi lahko poveš o sami kolekciji?

Samo izdelovanje kolekcije se začne z izdelavo tako imenovanega Research book-a. Gre za knjigo, v katero lepimo inspiracijske fotografije, pišemo ideje, rišemo skice, lepimo materiale in zapisujemo vse, kar nam pride na pamet. Začetek procesa je torej knjiga, ki jo sproti dopolnjujemo, delamo stylinge in modele, med katerimi jih izberemo med 10 in 15 in pod mentorstvom se dogovorimo, koliko kreacij bomo na koncu dejansko izdelali. Sami torej narišemo skice in ideje, izdelamo kroje in modele tudi sami od prvega segmenta do zadnjega sešijemo ali spletemo.

Moja kolekcija se imenuje "Impressia", to pa zato, ker sem svoje prvo izhodišče iskala v poznanem oblikovalcu Christianu Diorju. Dior je bil velik oboževalec rož in vrtov, sama pa sem v njem iskala nekaj drugega, neko nadgradnjo in po daljši raziskavi

sem prišla do spoznanja, da je bil Dior velik ljubitelj impresionizma, tako sem poleg njega raziskovala še impresionizem, iz česar je kasneje nastala moja kolekcija. Poudarek sem dala predvsem impresijam, vtisom ki jih ljudje sprejemamo dnevno v naših življenjih in prav te doživlja sem skušala prenesti na sam material. Kolekcija je grajena na raziskovanju tekstur v pleteninah in tkaninah in v teh materialih sem začela delati različne texture in jim dodajati nove materiale, kar sem prenašala na svoja oblačila.

Kaj si imela pred očmi oz. na kaj si se še opredelila, poleg Diorja, ko si oblikovala kolekcijo?

V prvi fazi sem se torej opredelila na Diorja in impresionizem, v neki drugi fazi pa sem prešla na japonsko tehniko gubanja papirja origami, ki sem jo na svoji kolekciji uporabila na svojevrsten način. Z različnimi upogibanji materialov sem modelom dodala določene detajle origamija.

Kakšne materiale si uporabljala pri svojih modelih?

Kolekcija je jesensko-zimska, zato sem uporabljala predvsem volnene materiale, nekaj bombaža in pletenine z mešanico volne in akrila.

Kakšen je bil občutek, ko si svojo kolekcijo lahko občudovala na manekenkah, ki so nosile tvoja oblačila?

Ko sem videla manekenke v svojih

oblačilih, je bil zame to en tak zelo poseben in neverjeten občutek. Zelo sem bila ponosna na to, kar sem ustvarila in nad pogledom na dekleta sploh nisem imela besed. Bila sem tako navdušena in polna adrenalina, da sem komaj čakala trenutek, da se bodo dekleta predstavila publiki in tako pokazala, kaj sem v zadnjem letu ustvarila.

Si imela do sedaj še kakšno modno revijo?

Vsako leto na FWLJ, odkar sem na fakulteti, imam predstavitev svoje kolekcije v kategoriji študentov.

Na LJFW je tvoja kolekcija prejela nagrado za najboljšo zaključno kolekcijo ter si s tem prislužila predstavitev samostojne kolekcije na naslednjem LJFW, kakšen je bil občutek, ko si izvedela, da si zmagovalka?

Ko so razlaševali nagrajence, sem bila v backstage-u, kjer je bil resnično velik kaos in sploh nismo sledili, kaj se dogaja v dvorani. Iskreno povedano me za samo nagrado ni zanimalo, saj sem imela v mislih le svojo kolekcijo in dejstvo, da moram svojo kolekcijo karseda najbolje predstaviti širši javnosti.

Spomnim se trenutka, ko sem oblačila pospravljala na obešalnike in kar naenkrat zaslišim kričanje: "Tina, Tina, teci na oder, Tina..." Instinktno sem stekla na oder in šele na samem odru sem dojela, kaj se sploh dogaja, zame je bilo to res veliko presenečenje.

Kaj ti pomeni takšna nagrada?

Nagrada je prelepa potrditev mojega dela in mislim, da sem s to nagrado dobila potrditev, da sem na pravi poti in da to, kar počnem, počnem dobro.

Kaj nam boš pripravila za naslednji LJFW, kakšno kolekcijo lahko pričakujemo?

Trenutno si bom vzela krajši odmor, v mislih pa že nekako kvačkam ideje, kako bi izvedla super kolekcijo za naslednje leto. Naslednje leto se bom predstavila v kategoriji uveljavljenih oblikovalcev in to mi je v veliko čast, zato bom veliko energije posvetila materialom.

Kaj pa nam prinaša poletje, kakšne so modne smernice za poletje 2016?

Za poletje mislim, da bodo in lahkotna oblačila ali morda lahkotne hlače v kombinaciji s supergami, ki so res pravi hit. Barvno mislim, da bo poletje pisano in živo, v kombinaciji z belo barvo.

Kakšen modni nasvet bi dala našim bralkam in bralcem?

Prvo, kar bi svetovala, je to, da se je potrebno vedno obleči v oblačila, v katerih se mi sami najbolje počutimo. Oblačila nas ne smejo ovirati, ne smejo biti pretesna ali prekratka, morajo biti taka, da smo mi v njih mi. Udobje mislim, da je na prvem mestu. Predvsem pa pravim, da tudi, če oblečemo nekaj "nenavadnega", se ne smemo ozirati na druge in na to, kaj bo okolica rekla o našem oblačilu, važno je, da se mi v njem dobro počutimo.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Imam veliko željo po usmeritvi v oblikovanje tekstila, predvsem me zanima risanje tekstilnih vzorcev in v zadnjem času sem predvsem navdušena nad pleteninami, kar je zame postala ena velika strast in vidim se v kakšnem studiu, ki izdeluje pletenine za druge znamke, to so nekako moje želje.

Lara Soban

Izdelava "Research book-a".

Izdelava kolekcije "Impressia".

Mitja Pirih: trener vratarjev članske ekipe nogometnega prvoligaša NK Maribor

Mitja Pirih je bil eden izmed tistih šempetrskih pobalinov, ki je svoje dneve preživel z žogo na šolskem igrišču. Bil je predan gibanju in vztrajnosti, kar ga je popeljalo med vrhunske športnike in najboljše trenerje. Zanj lahko danes uporabim le tri besede: odločnost, predanost in perfekcionizem.

Mitja, pripoveduj mi o svojem otroštvu. Je bilo vedno prežeto z nogometom? Kdaj si vstopil v prvi klub?

Naj povem, da sem v nogometne vrste prešel, ker so to storili tudi moji "kompanjoni", prijatelji Marko, Alan in Vojko, vsi iz Šempetra. Pred tem sem igral košarko in bil velik navijač Dražena Petrovića. Ker so vsi prijatelji začeli z nogometom, sem se jim tudi sam pridružil in tako smo začeli redno zahajati s kolesi v Nogometni klub Bilje.

Si nemudoma prevzel vlogo vratarja v ekipi?

Ja, to vlogo sem si izbral sam, samoiniciativno sem stopil na gol. Vsi so se žogi umikali, jaz pa sem se ji vedno nastavljal. Vse skupaj se je začelo že z igro med dvema ognjema. Med igro sem opazil, da zelo spretno lovim žogo. Ker sem žogo z lahkoto ujel, sem posledično lahko zbijal nasprotnike, prav zato sem svoji ekipi pogosto priigral zmago.

V svet nogometa si vstopil zaradi družbe oz. sovrstnikov. Kaj pa te je bodrilo, da si z nogometom nadaljeval?

Nadaljeval sem zaradi velike želje in volje do igranja nogometa. Imel sem srečo, da sem bil v svoji vlogi zelo dober. Vse se je vedno dogajalo okoli mene in sem v tem, priznam, tudi zelo užival.

Kdaj si začutil, da boš svojo karierno pot razvijal prav z igranjem nogometa?

Tako sem se odločil, ker se je vedno vsa pozornost odvijala okoli mene, moje igre. Prejemal sem potrditve, da sem dober in sem na pravi poti do uspeha. Na turnirjih sem prejemal priznanja in pokale za najboljšega vratarja, posledično sem uvidel, da sem res izbral pravo pot. Pri 18. letih pa sem podpisal tudi svojo prvo pogodbo pri Nogometnem klubu Gorica.

Na katere svoje dosežke v vlogi vratarja si najbolj ponosen?

Definitivno sem najbolj ponosen na dejstvo, da sem bil leta 2005 vpoklican v člansko izbrano vrsto Slovenije, pa čeprav le kot rezervni igralec oz. vratar tedaj prvemu vratarju Samirju Handanoviću. Pred tem sem bil vpoklican tudi v slovensko reprezentanco skupin U16, U17, U18, U19 in U20. Takrat

sem bil prvi reprezentančni vratar ali pa sem se izmenjeval z odličnim slovenskim vratarjem Tomažem Murkom. Ker so bili tedaj drugačni časi od današnjih in se je z nami nogomet na Slovenskem šele razvijal, je meni poseben uspeh predstavljala vsaka tekma, ki smo jo odigrali v tujini, posebno doživetje pa vsak izlet na tekmo v tujino. Seveda pa sem zelo ponosen tudi na vse tri osvojene državne naslove z

NK Gorica in sicer v letih 2003/04, 2004/05 in 2005/06.

Katera nogometna tekma ti je ostala najbolj v spominu?

Definitivno tekma med NK Gorica in danskim prvakom F.C. Copenhagen, saj smo tedaj Dance na njihovem terenu premagali s 5:0. To je bila senzacija za celotno slovensko javnost in prepričan sem, da če bi tedaj vodilni ljudje kluba bili tako ambiciozni, kot smo bili mi igralci, bi lahko dosegli še veliko več. Žal, ljudje niso znali slediti našim uspehom, našemu zagonu.

Po zaključku tekme si navadno nogometaši izmenjate majice. Ti je kakšna izmed prejetih majic še posebej dragocena?

Majic imam res veliko, prevladujejo majice vratarjev. Posebej dragocena je majica vratarja Santiaga Cañizaresa. Prinesel mi jo je Zlatko Zahovič, ko je igral s Cañizaresom pri nogometnem klubu Valencia CF. Naslednjo pa mi je prinesel Valter Birska, gre za majico vratarja Gregorya Coupeta, ki je branil mrežo pri nogometnem klubu Olympique Lyon.

Kaj je botrovalo tvoji odločitvi, da si prenehal z igranjem nogometa in prešel v trenerske vode?

Poškodba hrbtenice oz. zdrs vretenca, ki so mi jo odkrili na zdravniškem pregledu pred podpisom pogodbe z NK Maribor. Tako sem bil primoran čez noč sprejeti odločitev, da se je moja poklicna pot vratarja na tej točki popolnoma končala. Sledila je kriza, ki pa sem jo zaključil z edinim mogočim zaključkom zame, da preidem v trenerske vode. Že kot igralec sem svoje zanimanje usmerjal zelo široko v šport in

sicer sem veliko svojega prostega časa preživel v fitnesu, na takšen način sem spoznaval sebe, svoje telo, anatomijo telesa, preizkušal sem meje svojega telesa. Pridobil sem ogromno izkušenj, ki sem se jih odločil v prvi vrsti prenašati na otroke in mladino. Dobil sem priložnost sodelovati z Društvom mladi nogometaši Gorica, ki sem jo z veseljem sprejel.

Danes si trener vratarjev članske ekipe slovenskega prvoligaša NK Maribor. Kdaj si nastopil na omenjenem delovnem mestu?

Na tem delovnem mestu sem nastopil januarja 2014. Pred tem sem treniral vse vratarje od U9 do U18 pri NK Gorica in slovensko reprezentanco v kategorijah U17 in U18.

Ko se je leta 2015 NK Maribor kvalificiral v Ligo prvakov (UEFA Champions League), si že bil trener vratarjev v omenjenem klubu. Kako si doživil uvrstitev NK Maribora v to najmenitnejšo klubsko nogometno ligo v Evropi? Ali je ta uvrstitev ob enem predstavljala potrditev tvojega dela?

Seveda, v tej uvrstitvi vidim tudi določene obrise svojega dela. Za tiste, ki spremljamo nogomet, je Liga prvakov nekaj izjemnega, nepopisnega, pravo čudo. Non stop si na letalu, v različnih evropskih mestih, spremlja te nepopisna množica ljudi. Res težko opišem ta občutek, to doživljanje. Lahko rečem le, da je Liga prvakov blišč in sijaj v nogometnem svetu.

Veliko ljudi, zlasti nogometašev, te pozna kot odlično podkovano in altruistično osebo, ki je iz svojih izkušenj, športnih poškodb, izluščila veliko znanja in jih naprej delila z ostalimi nogometaši, ki so se znašli v podobni življenjski situaciji. Kje si nabiral znanje za svetovanje drugim?

Priznati moram, da sem imel precej poškodb tekom svoje kariere. Razlog za to bi lahko bil v iskanju oz. preizkušanju meje svojega telesa. Jasno je, da če je stroj ves čas na nekem limitu zmogljivosti, prej ali slej "zariba". Vendar, ko sem se soočal s svojimi težavami, poškodbami, sem znal slednje tudi rehabilitirati oz. odpraviti. Napotke

in znanja, ki sem jih prejemal od različnih strokovnjakov, sem skrbno beležil in shranjeval ter teorijo preverjal v praksi in se tako veliko naučil prav na lastnem telesu. Najboljše je prav tisto, kar začutiš, kar preizkusiš na sebi. To sem kasneje začel prenašati tudi na druge ljudi, vendar vse to sem počel izven svojih službenih aktivnosti.

Po vseh napornih treningih, ki si jih opravil na tvoji karierni poti in po vseh poškodbah, ki si jih doživel, kakšen odnos do telesa gojiš danes?

Lahko rečem, da enak kot v preteklosti, le da meje oz. pričakovanja niso več na isti ravni. Priznam, sem perfekcionista, zato vedno stremim k zdravemu življenjskemu slogu. Vse skupaj pa brez ustrezne psihične pripravljenosti, glave, ki usmerja telo, ne bi šlo. Dejstvo je, da brez dobre fizične pripravljenosti, svojega dela ne bi mogel kvalitetno opravljati.

Katerim trem stvarim v življenju pripisuješ največji pomen?

Družina je definitivno na prvem mestu, sledi kariera oz. nogomet nasploh in prijatelji.

Mitja, zate bi lahko dejali, da si odličen zgled mladim generacijam nogometašev. Kaj svetuješ mladim fantom, ki so si za svojo karierno pot izbrali prav nogomet?

Naj bodo vztrajni in naj imajo točno določen cilj, ki ga želijo doseči. V športu, tudi v nogometu, je zelo pomembno, da si pri stvari. To pomeni, da si športu predan. Veliko in vztrajno je potrebno trenirati. V športu pa je pomembna tudi sreča, ki vpliva na športnikovo pot.

Tanja Peloz

Lucija Mlinarič ponovno uresničuje svoje sanje

Kot smo vam pisali v zimski številki Glasila, se je novembra 2015, po 25. letih kotalkanja, od svoje bogate in vrhunske kariere, poslovila naša najuspešnejša slovenska umetnostna kotalkarica Lucija Mlinarič. Kot vam je članica uredniškega odbora glasila že takrat poročala, je Lucija na poslovilni prireditvi dejala: *“Nisem žalostna, ker končujem kariero, saj jo končujem na vrhu in med prijatelji. Odslej se bom posvetila sebi, študiju, pa tudi treniranju najmlajših, saj jim želim predati svoje bogate izkušnje.”* In prav tako se je zgodilo, Luciji so se odprla nova vrata, skozi katera je suvereno zakorakala in daleč proč od doma ponovno pokazala, kdo je najboljši na tem področju.

Lucija na Estadio Nacional.

Po končani karieri se je z Lucijo pogovoril trener, ki je prejel zelo posebno ponudbo, poučeval naj bi namreč trenerje v Čilu in jim pomagal pri samem razvoju kotalkanja, a je to priložnost predstavil mladi, sončni in vedno nasmejani Luciji, ki je ponudbo takoj in z veliko veselja sprejela. Lucija v sami nalogi ni videla le kotalkarskega nadaljevanja kariere: *“Rekla sem si, da je to zame zelo dobra priložnost, da sebi dokazem, da zmorem in seveda je bila sama misel na tujino zame veliko bogastvo. Nalogo sem vzela kot osebni izziv, da se preizkusim tudi v vlogi trenerke, svetovalke in koordinatorke, to s*

čimer se danes v Čilu tudi ukvarjam. Sem namreč svetovalka trenerjem in jim skušam doprinesiti dodatna in izpopolnjena znanja v kotalkanju, saj je kotalkanje v Evropi veliko bolj razvito.”

Lucija je že doma delovala kot pomočnica trenerja in kot trenerka, kjer je pridobila tudi potrebna znanja na tem področju, v Čilu pa se je spopadla z novim izzivom, kjer je sama za vse in nima nikogar, na koga bi se lahko obrnila, tako da je vse prepuščeno njej, njeni discipliniranosti, njenemu znanju in seveda ljubezni do samega športa. *“Redno sem v kontaktu s svojim trenerjem v Italiji, ki mi svetuje in pomaga, ampak delo sem morala prevzeti resnično v svoje roke,”* še dodaja Lucija.

Luciji se je torej z odhodom v Čile uresničila nova želja, saj si je potihoma vedno želela stopiti v trenerske vode in kot zelo energična in močna oseba si je vedno želela novih življenjskih preizkušenj, kjer bi lahko sama pri sebi ocenila svoje sposobnosti, v katere mi nismo nikoli niti malce podvomili. Nikoli pa si ni predstavljala, da bo svoje sanje

uresničevala tako daleč od doma in čeprav je to uresničitev njenih sanj, prav vsak trenutek ni bil med najlažjimi: *“Sprva sem takoj sprejela ponudbo za novo izkušnjo, ampak tik pred odhodom sem doma navezala nove stike in vezi, ki so mi odhod v tujino otežili. Doma sem pustila vse, kar imam rada ... družino, prijatelje, čustva, ... To je bilo zame resnično najtežje.”*

Prvo delovno fazo v Čilu je Lucija zaključila v maju, kamor se namerava vrniti, ampak tokrat večkrat v krajših intervalih, saj ima veliko željo po zaključitvi študija in seveda druženje z njenimi najdražjimi: *“Na koncu bom vedno počela tisto, kar najbolj znam, želim si ostati v kotalkarskem svetu, saj je to tisto, kar me najbolj osrečuje. Po vsem kar sem doživela, po težkem boju z boleznijo, mi je v življenju najbolj pomembno to, da vse, kar počnem, res v vsem neizmerno uživam in zaenkrat je to, kar počnem uresničitev mojih sanj. Toliko lažje bom to počela doma, ko bom v domačem okolju in z ljudmi, ki jih imam rada. Saj veš, kako pravijo: “Povsod je lepo, a doma je najlepše!”*

Lara Soban

Utrinki iz treninga v Čilu.

DEŠ Fleš v 2016 organiziral dve tekmovanji v gorskem kolesarjenju

Foto: Mateja Pelikan

Kolesarsko društvo DEŠ Fleš je letos organiziralo že dve uspešni tekmovanji v gorskem kolesarjenju. 15. marca 2016 je v sodelovanju z mirenskim društvom Ales.Ca-racing organiziralo že 4. Kras kros MTB maraton. V Mirnu in predvsem na goriškem Krasu se je odvijalo novo poglavje zgodbe o uspehu Kras Kros prireditve. Četrte izvedbe gorsko-kolesarske prireditve Kras Kros MTB Maraton se je udeležilo rekordno število nastopajočih. 490 kolesarjev iz Slovenije, Italije in Hrvaške se je borilo s kamnitimi gozdnimi prometnicami in burjo. Najhitreje je progo prevozil član Calcit bike teama Luka Tavčar, med ženskami pa Lukova klubska kolegica Tina Perše.

Med DEŠ Fleš člani, ki so se podali na traso 40 km maratona, se je najbolje odrezal **Srečko Križnič**, ki je zasedel skupno 14. mesto in 4. mesto v kategoriji 40–49 let (od 154 uvrščenih). **Mitja Černe** je večji del dirke vozil v ospredju, a se mu je odlična uvrstitev izmuznila zaradi poškodbe na gumi – skupno 62. mesto in 22. v kategoriji 30–39 let (115 uvrščenih). Pred njim je v cilj pridrkal **Matic Slabanja**, ki je tekmovanje zaključil na 39. mestu in 11. v kategoriji 18–29 let (60

uvrščenih). **Matias Kumar** se je uvrstil na skupno 66. mesto in 19. v kategoriji 18–29 let. **Marjan Simčič** se je uvrstil na skupno 181. mesto, **Martin Čučič** pa zaradi defekta ni prišel do cilja.

Druga gorsko-kolesarska prireditev Griči XC 2016, ki je štela za slovenski pokal, je kljub slabemu vremenu ponovno privabila veliko število tekmovalcev iz Slovenije in sosednjih držav, predvsem iz Italije in Hrvaške. Domača dirka, domača organizacija. Na prvi dirki Pokala

Slovenije XCO (olimpijski kros) so kljub organizacijskim obveznostim nastopili najboljši Deš Fleš kolesarji te discipline. Med veterani je lep uspeh dosegel **Mitja Černe** s 3. mestom. V kategoriji amaterjev je **Matic Slabanja** razmočeno dirko končal na dobrem 4., **Matias Kumar** pa na 8. mestu. Na dirki najboljših "Elite" in U23 je zmago slavil **Gregor Dimič** (Energija bikes).

Primož Gulin

Prva tri mesta absolutno moški "Elite".

Poimenovanje ulic na območju občine Šempeter-Vrtojba in Ulica Andreja Gabrščka

Po večjih naseljih in mestih vsi hodimo po raznih ulicah, pa se sploh ne vprašamo začetkov poimenovanja ulic in na kakšen način se sploh določa njihovo poimenovanje.

V Sloveniji podrobneje določa rabo in poimenovanje le-teh *Zakon o določanju območij ter o imenovanju in označevanju naselij, ulic in stavb* (Uradni list RS, št. 25/08) in *Pravilnik o pogojih in načinu določitve uradnega kratkega imena naselja in uradnega kratkega imena ulice* (Uradni list RS, št. 78/08). Ulice se poimenujejo po zemljepisnih pojmi in imenih, po stvarnih imenih in po pomembnih ljudeh, ki so bistveno prispevali k razvoju naselja ali so bili pomembni v širšem družbenem okolju oziroma po kulturnem izročilu.

Zanimivo dejstvo ob tem je, da v Sloveniji ima le mesto Ljubljana več kot 1.000 ulic.

Od nekaj več kot 40 ulic v občini Šempeter-Vrtojba je del ulic poimenovanih po pomembnih in zaslužnih oseb, ki so pustile svoj pečat v občini oziroma

imajo širši pomen za občino. Ena od ulic v občini se imenuje po Andreju Gabrščku. Kdo je bila ta zgodovinska oseba?

Andrej Gabršček se je rodil 26. novembra 1864 v Kobaridu, umrl pa je 23. junija 1938 v Ljubljani, star 74 let. Prva leta se je šolal v Kobaridu, nadaljeval pa je na učiteljskišči v Kopru. Kot učitelj je naprej začel delovati v domačih krajih. Tam je spoznal in začel zbirati ljudsko izročilo. V *Slovanski knjižici* (1892–1912), je kasneje izdal svoje *Narodne pripovedke v Soških planinah*. Zaradi bolezni je moral delo učitelja po šestih letih službovanja opustiti.

Leta 1889 se je poročil in se preselil v Gorico. Začel je urejati list *Soča*, h kateremu ga je takrat povabil dr. Anton Gregorčič. Bil je zelo politično aktiven, v svojem življenju se je ukvarjal tudi z novinarstvom, prevajanjem in založništvom. Ustanovil je svojo tiskarno, poimenovano *Goriška tiskarna A. Gabršček*.

Pred prvo svetovno vojno je bil interniran v Gorici in drugje, kasneje pa je bil izgnan na Dunaj, kjer je ustvarjal vse do leta 1933. Tam je med drugim deloval, kot dopisnik in sodeloval pri reševanju begunskih vprašanj. Zadnja leta je preživel v Ljubljani.

Pomembnost njegovega širokega spektra delovanja je predvsem ta, da so v okviru njegove založniške dejavnosti izšla številna pomembna dela. Naj navedem najpomembnejša: *Slovanska knjižnica* (prevodi slovanskih književnosti, izvirna domača dela), *Talija* (gledališka dela), *Knjižnica za mladino*, *Salonska knjižnica*, *Svetovna knjižnica*, *Ročni kažipoti po Goriškem in Gradiščanskem* in druge. Poleg lista *Soča* je tiskal tudi glasila *Primorec*, *Jednakopravnost*, *Knajpovec*, *Naše zapiske* in *Vedo*.

Napisal je dve obsežni knjigi o goriških Slovencih, tj. *Goriški Slovenci*; Narodne, kulturne, politične in gospodarske črtice knjiga, od leta 1839 do 1900 in *Goriški Slovenci*; Narodne, kulturne, politične in gospodarske črtice 2. knjiga, od leta 1901 do 1924 ter zelo zanimiv t. i. *Ročni kažipot po Goriškem in Gradiščanskem*, 1894–1923.

Mogoče bomo v kateri od naslednjih števil glasila povzeli kakšen odlomek iz teh knjižic oziroma se posvetili še kateri drugi zgodovinski osebi, ki je širše pomembna za te kraje.

O začetkih lastne tiskarne Andreja Gabrščka

“(…) Zato sem se že leta 1892 odločil, da si ustanovim sam svojo tiskarno. In sicer za začetek z malo koncesijo, ki mi jo morajo dati: t. j. samo za lastne publikacije in za tiskovine, ki se rabijo v navadnem življenju, - trgovske, društvene, za občine, cerkve, šole, itd. Več mi za začetek ni treba, kajti več itak ni bilo v deželi pričakovati.”
(Odlomek iz prve knjige *Goriški Slovenci*, str. 343.)

Tamara Fakin,
zgodovinarica

A. Gabršček

Portret iz leta 1900.

Marija Zorn – že kot mlada, zelo zavedna

Velikokrat so zgodbe najlepše, ko se jih poslušša brez vmesnih vprašanj, zato bom tole zgodbo zapisala tako, kot je bila povedana.

Sem Hvala Marija, poročena Zorn, hči pokojnega Ivana in Marije Gorkič, rojena 20. maja 1925 v Vrtojbi, stanujoča Vrtojba 47.

S šestimi leti v šolo, s štirinajstimi služiti

V družini je bilo pet otrok, zato življenje ni bilo lahko. Mama je bila gospodinja, oče je delal za težaka, saj je težko našel delo. Da bi nam bilo lažje, smo otroci mami hodili pomagat na kmetije, da smo si prislužili moko, krompir, polento ... Pod Italijo sem šolski prag prestopila s šestimi leti. Šola je bila tam, kjer je sedaj balinišče, v eni baraki. Učil nas je učitelj Nadaia, bil je Slovenec. Še zdaj se ga spominjam, kako je vstal pokonci, tolkel po mizi in govoril: *“Qui si parla solo italiano.”* Še dobro, da me je mama naučila pisati po italijansko. Nato smo imeli učiteljico Lino Ušaj, ki ni govorila slovensko, a je tolerirala slovenski jezik. V šolo sem hodila do šestega razreda, ko je Ivanka Locatellova prišla povprašati, če bi popazila njihovega sina. Da bi bilo družini lažje, sem šolo pustila. Ko sem bila stara 14 let me je teta povabila v Reko. Opazila je, da dobro šivam, zato me je želela poslati v Opatijo k šivilji, da bi se naučila šivati. V tistih dneh, natančneje 1. septembra

1939, so po radiu oznanili, da so napadli Poljsko in s tem se je začela II. svetovna vojna. Teta me je še istega dne spakirala na avtobus in tako sem na dan sobote spet prišla v Vrtojbo.

Prva služba, prva plača

V ponedeljek pa sem odšla na sindikat in sem dobila delo v tekstilni tovarni v Podgori. V Podgori je bila tekstilna tovarna, bile so štiri dvorane, zaposlenih je bilo 3.000 ljudi, delali smo blago, v drugih halah pa cvirn. Ko sem šla tako zgodaj delat, sem dve leti hodila peš delati v Podgoro, nato sem si s plačo kupila kolo. Po dveh letih, ko sem se šla fotografirat, za občino Gorico, ko pridem ven, ni bilo kolesa, saj ga je nekdo skril, a mu ga ni uspelo ukrasti, saj sem ga našla. Potem pa so mi kolo resnično ukradli. Spominjam se, da so me poslali v katoliško knjigarno, naj grem pogledat zemljevid. Ko pridem tja, zemljevida niso imeli, ko stopim iz knjigarne, pa tudi kolesa ni bilo več. In spet sem hodila peš.

V Podgori je bilo tako, capo je bil za partizane in je bil drugače ustrojen, zato me je vodil v evidenci, čeprav nisem bila v službi. Bilo nam je lažje, ker sem prinašala plačo v družino, a vseeno premalo za šestčlansko družino. Moj brat Peter je bil star komaj 12 let in je že kot pionirček prenašal hrano iz Furlanije z Antonom Klančičem. Ker so bili otroci, so bili neustrašni, zato sta z Ivotom od Wčkov z nemškega kamiona, ki je bil parkiran tam na križišču, kjer je nekoč stal pč, vzela celo škatlo sanitetnega materiala in ga dala partizanom.

Kako so me organizirali in aktivirali

Moje udejstvovanje se je začelo počasi. Najprej sem o tem izvedela od sodelavk, ko so 12. septembra 1942 govorile o zbirališču pri Mariji Cel, to je božja pot, ki vodi iz centra Kanala. In na tej poti sva se jim pridružili z Olgo, vsak dan nas je bilo več žensk, iz različnih koncev, iz Mirna, Renč, Bukovice, tudi Benečije.

Oktobra leta 1942, ko so Italijani dobili mrtvega v roke Emila Bizjaka, so bili partizani pri mojem stricu Jožefu Trampužu. To mi je med delovnim časom zaupala sestrčna Perina. Ni mi pa zaupala, da so bili ofenzirani, za njih nisem vedela, čeprav je bila moja sestrčna. Takrat je bilo tako, vse je bilo tajno. Čeprav nisem vedela za ofenzivo, sem začela aktivno in organizirano delati-prispevala sem, kar je bilo mogoče za partizane. Toda ko si enkrat delal za partizane, si imel večnega spremljevalca po imenu strah. Strah je živel v nas in z nami, sosed sosedu ni zaupal. Bilo je treba biti previden, da ne kdo kaj blefne, ker se bo v nasprotnem primeru šlo v zapor.

11. januarja sem bila prvič na sestanku, ki je bil pri Pavli Bajt (Vera), bilo nas je več iz Vrtojbe. Sestanek je vodil tovariš Julij Beltram iz Vogrskega. Začela sem nabirati hrano in druge potrebščine, med drugim tudi literaturo, za NOB in prenašati na hrib k današnji družini Bajt. Junija 1943 je bil sestanek v dolini od Bajtove hiše. Bilo nas je več mladink, tokrat je bil prisoten Jožef Vilfan, govoril nam je o mladinski in skojevski organizaciji, o razvoju naše fronte in o nalogah, ki stojijo pred nami. Ker sem delala v tovarni v Podgori, sem trosila letake po mirenski cesti. Novembra 1943 sem bila sprejeta v Skojevsko organizacijo, ki je bila v Bajtovi hiši. Ko smo šle domov, so nas Nemci ustavili pri pči na Zapučkih. Imele smo pri sebi Titovo sliko in srce je razbijalo. Nemci so prišli k nam domov, pregledali celo peč. Oče je bil v strahu. Če bi nas pregledali, bi šle vse v Nemčijo, če bi dobili slike, bi nas streljali.

Opravljala sem kurirsko službo pri napisanih akcijah v vasi in po mestu Gorica, tako sem sprejela pošto, ki mi jo je izročila tov. Mozetič Helena, ki je bila obveščevalka, in jo predala naprej. To so bile javke. Vodila sem tudi pionirsko šolo in vse pridno beležila v šolski dnevnik, ki ga žal ne posedujem več, ker se je nekemu zdel odličen zgodovinski dokument.

Večkrat je zatrepetal srce, a vse bi še enkrat ponovila

V dolini je bilo zbirališče-pri Mocovki, tam je bil sedež. Dobili smo letake, zvečer smo kar vrgli preko biljenskih gričev, po mirenski poti. Takrat je bilo vse tako svobodno-ne vem, ali smo bili tako mladi in verjetno tako šutasti. Ah ja, mogoče pa smo bili le zavedni, gnala nas je misel: 'samo da ne bomo pod Italijo'. Čeprav me je bilo strah, bi vse to ponovila. Spomnim pa se, da me je bilo strah predvsem takrat, ko sem odnesla pošto k šempetrskemu referentu na Ulico Nikole Tesle. Njega ni bilo doma, bila pa je mama. Gospa pa pošte najprej ni želela sprejeti, ker je bil pred hišo belogardist. Vseeno jo je sprejela in skrila pred omaro. V spomin se mi je vtisnil tudi dogodek, ki mi je pognal strah v kosti. Preden sem šla v Podgoro delati, sem morala odnesti pošto v Solkan v ulico, kjer so bile same mizarske delavnice. Spomnim se, da sem imela pošto v rokavu. Naproti mi je prihajal rdeči mamač s črno na kapo glavi. Srce je trepetalo, saj sem bila prepričana, da me bodo dobili. Prišel je še drugi, me vprašal, kam grem. Pokazala sem osebni dokument in šla naprej.

Po razpadu Italije

Po razpadu Italije je bila cela Vrtojba po luftu, nekdo je kuhal, nekdo je pekel, cela Vrtojba je pletla nogavice. Konec vojske, vsi smo maširali proti Šempetru, tam nas je ustavil Vilfan in naredil pridigo: Dajte se vrniti nazaj, ker vojske še ni konec, potem se je že vzpostavila Goriška fronta. Streljajo je, mama je bila v strahu in šli smo k Arčonom. Pri Černic Nadi so kuhali projo, čaj. Spomnila sem se na moške po hribih, da so najbrž žejni. Z Vero sva prijeli vsaka po dve kantici za mleko in jo odšle razdeliti vojakom. Velikokrat se je gospod Janko spomnil, kako sva bili pridni in prijazni, kako so nam bili hvaležni, da sva si upale zvečer same priti. To je bil večer, preden so prišli Nemci. In naslednji večer so med begom ustrelili rosno mladega Milkota Zanovega.

A med vojno je bilo tudi veliko lepih trenutkov. Bile so tudi veselice, a vsak je stražil na svojem koncu – vse je bilo bolj tajno in na

skrivaj. Peli smo partizanske pesmi in igrali skeče-največkrat v Gasi ali pri Dorotu. Tam je bilo lepo, to je bila gostilna na Zapučkah ob vodi, preko katere je vodil mostiček.

Po vojski sem bila v odboru RK za OF, vodila sem sezname pogrešanih oseb.

Frontna brigada

V letu 1949 sem se udeležila poslovskega tečaja v Ilirski Bistrici. Ker nisem našla službe, sem začela delati v frontni brigadi, da bi le našla koga, ki bi me pripeljal domov. "Frontna brigada" ne pomeni vojaške brigade, temveč brigado Krajevnega odbora OF, ki so delovali po vojni še nekaj let. Takoj po osvoboditvi so morali v vsakem krajevnem odboru vsi tam živeči prebivalci tedensko ali mesečno opraviti določene ure prostovoljnega dela, odstranjevanje ruševin, popravilo cest, gradnja itd.. Ta dela so v vsaki sedanji krajevni skupnosti organizirali Krajevni odbori OF, ki so vodili tudi sezname za vsakega posameznika, koliko ur je opravil tega prostovoljnega dela. Tam sem delala kot matasta en mesec in pol in zato so mi izrekli pohvalo.

Vrnila sem se domov, pri 29 letih sem postala mama. Sedaj imam dva sina, vnuke in pravnuke. Uživam življenje z njimi.

Sara Krošelj

Akacija

Akacija ali robinja je trnovo drevo iz roda mimozovk in je del družine metuljnic. Uspeva v tropskih in subtropskih predelih Avstralije ter v toplejših predelih Evrope, Azije in Amerike. Poznamo rumeno, belo in rdeče cvetočo akacijo. Pri nas je les uporaben za izdelavo vinogradniških kolov. Uporablja se v papirni, prehranski in tekstilni industriji.

Akacija simbolizira čistost in vzdržljivost duše, pri pogrebih pa vstajenje in nesmrtnost. Akacija je drevo življenja.

Nekatere teorije razlagajo, da je bil goreči grm, ko se je Bog prikazal Mojzesu, akacija. Takrat je Bog naročil, da izdela Skrinjo zaveze in mizo obličja iz akacijevga lesa. Tudi Kristusova trnova krona naj bi bila spletena iz akacije.

Pohani akacijevi cvetovi so posebna specialiteta v kulinariki.

Dominik Soban

Glasilo Občine Šempeter-Vrtojba

Bezeg

Bezeg je rod grmovnic ali nizkih dreves. Ima petštevne cvetove v kobulastih grozdih ali latah. Plod je jagodast in koščičast. Ima veliko zdravilnih lastnosti in so ga v preteklosti imenovali zdravilna skrinjica za kmečke ljudi. Znižuje krvni sladkor, pomaga pri nahodu, vzpodbuja delovanje znojnic in čisti telo, niža vročino in prehlad ter čisti kri.

Nekoč so verjeli, da v bezgu živijo dobri duhovi, ki skrbijo za dobro počutje in varnost ljudi. Bezeg pomaga odganjati vse škodljivce, tatove, čarovnice in slabe energije. Zato ga sadijo ob hišah za zaščito. Varuje tudi ljudi od prešuštva, preprečuje revmatizem in deluje kot amulet za srečo mladoporočencev.

Zdravilne lastnosti bezga so v lesu, listih, cvetovih in sadežih. Lubje deluje kot odvajalo, pomaga pri motnjah v delovanju ledvic, mehurja ter proti mišičnemu in sklepnemu revmatizmu. Najbolj je poznana uporaba bezga za izdelavo sirupa. Nekateri izdelujejo iz bezga bezgovo vino.

Dominik Soban

Sivka – poletje – morje

Ta prekrasna rastlina s sivozelenimi listi in drobnimi modro-vijoličnimi cvetovi nas popelje v poletje. Prijeten, zapeljiv vonj sivke nas pomirja. Izkoristimo njene koristne učinkovine in si pred poletjem pripravimo solni piling za telo. Sol kožo očisti odmrlih celic, olje in cvetovi sivke pa kožo negujejo.

Za **solni piling za telo** potrebujemo:

- 2 žlici soli,
- 1–2 žlici olivnega ali mandljevega olja,
- 1 žlico sivkinih cvetov (suhi ali sveži).

Vse sestavine zmešajte v stekleni posodici. Pripravek si nanese na dlani in s krožnimi gibi masirate celo telo. Izperite s toplo vodo. Solni piling ni primeren za obraz.

Opozorilo: pilinga ne uporabljamo na poškodovani koži in previdno v tušu zaradi uporabe olja.

Namig: naberite in posušite cvetove sivke. Uporabite jih lahko za čaj, piling, dišeče vrečke, kopalno sol ...

Pravi čas za nabiranje in sušenje sivke je, ko je odprtih polovica

Foto: Nina Gulin

cvetov. Sušimo v senci. Posušene cvetove shranimo v zaprti stekleni posodi.

Razvajajte se in uživajte poletje.

Mojca Požar Gulin

Bezgov sirup

Sestavine:

30 bezgovih cvetov
3 litri vode
3 kg sladkorja
4–6 dag citronske kisline

Priprava:

Nabrane bezgove cvetove narahlo operemo in namakamo v vodi 24 ur. Po 24-ih urah vsebino precedimo in jo skupaj s sladkorjem zavremo. Med mešanjem dodamo citronsko kislino. Dobljeno tekočino prelijemo v steklenice in že nas čaka odličen bezgov sirup, ki bo na nas deloval osvežujoče celo poletje.

Rezanci s škampi

Sestavine:

- 1 šalotka
- 4 stroki česna
- 10 škampov
- 0,03 dl brandyja
- 2 dl belega vina
- škampov fond za zalivanje
- cca 300 g širokih rezancev
- parmezan po želji

Priprava:

Na drobno narežemo šalotko in nasekljamo česen ter ju skupaj s škampi prepražimo na vročem olju. Pražimo dokler se škampi ne obarvajo rdeče. Dodamo brandy in

na hitro flambiramo. Nato prilijemo vino ter kuhamo še približno 2 minuti, da alkohol spovre, nakar počasi zalivamo s prej kuhanim rakovim fondom. Kuhamo 5 do 7 minut in po potrebi zgostimo omako s parmezanom.

V tako pripravljeno omako dodamo "al dente" kuhane rezance. Dobro premešamo in serviramo še vroče.

Dober tek!

Pizzerija Julko

Iskrice domačega jezika – berejo se enako, vendar so različni

Za vsak predmet, za vsak pojem, za vsak dogodek v življenju bi lahko "izumili" posebno besedo, saj nam razpoložljive črke (petindvajset in še katera) in razpoložljivi glasovi omogočajo (skoraj) neomejeno kombinatoriko besedotvorja. Vendar običajno ravnamo razumno in neskončne možnosti sestavljanja besed omejimo na obvladljiv obseg. Zato se zgodi (in to v vseh jezikih), da ista beseda lahko zaznamuje več stvari.

Ko v sporočanju uporabimo takšno večpomensko besedo v samo enem od njenih pomenov, je naše sporočilo jasno. Mogoče pa je, da v isti sapi izrazimo več različnih pomenov z isto besedo, pri čemer lahko za nepoznavalca take govorice nastane "ljubka zmeda".

Na nekaj takšnih besed, natančneje, na nekaj glagolov, ki imajo v domači govorici več pomenov, želim spomniti bralce tega prispevka. V štirih kratkih sestavkih so predstavljeni štirje glagoli – stati, slišati (se), (z)najti (se), storiti. To so glagoli, ki so svoj razširjeni pomen dobili zaradi stika z velikim sosedom – italijanskim jezikom, od

koder so z dobesednim prevodom nastale domače, posebne oblike. V vsakem od štirih zapisov so ti glagoli uporabljeni v različicah, kakršne so v rabi v našem domačem jeziku. Ko so različni pomeni strnjeni v eno celoto, dobi besedilo nekoliko komičen pomen in se celo mi, rojeni govorniki domače besede, lahko nasmehnemo. Jezik je res eno od čudes tega sveta!

- stati

Kdr ti ješ, dwsti bwtow **stojiš** pokwnci. Žje trkaj bwtow sm ti rjeku, d **nstwj stt**, rajši s usjedi. Vjrvej mjene, d najbwjši **stojiš**, kdr sediš.

- slišati (se)

Kar wnve govoriju, jest šaldw dwbro **slišim**, sej imam od nimir dwbre uhe. Pero zadnje cajte **s n slišim** prow u rjedi, k s mi zdi, d imm mrzlcu in bi mwgu jt do dwhterja.

- (z)najti (se)

Wčjera ponwoči sm sanjow, d sm **s znejdu** n borjači od mwjga kunjada inu sm ga iskow, k s mi ni javu po

telefoni. Klicow sm ga po cjelim borjači, ma mwš se ni oglasu inu ni nankr wpru hiše. Ztw sm se jest **znejdu**, wzow swoje lejtre in splazu po lejtrh skwz wkno u swoju sobu. Tm sem ga **nejdu** sedet n postelji in gladt u loft. Povjm vm, da je zgledow bolj bwgi – jest ga nisem **nejdu** dwbro.

- storiti

Pr sosjedi je bla krava breja. Swsed je vjedow, d mwre **stwrir** vse, kar če bet, d bo krava **stwrla** inu s bo zvlilo zdravo tjelo. Nankr n dwhterja živinodravnika ni pozabu - poklicow ga je, d bi blo vse gwišno. Ma kdkr je krava **stwrjavla**, je dwhterju **stwrlo** slabo, tkw ni upow pomagt prow neč inu je **stwru** od mejn. Krava je **stwrla** tisto tjelo sama.

Zato, dragi bralci, poskrbite zase, da boste **stali v rjedi**, da s n boste **slišali slabo**, da vas bodo drugi **nejdli dwbro**. Če vas **nejde vwja**, da bi stwrla kašn dišpjt, stwrte od mejn! Povem vam, da biti dober zmirej stwri dwbro!

Dragan Kulnik

Dan krvodajalcev

Letos, 4. junija, praznujemo že 71. leto transfuzijske dejavnosti v Sloveniji.

Lep, obnovljen center transfuzijske dejavnosti imamo tudi v šempetrski bolnišnici, ki je bil ustanovljen 1977. leta. Tako kot ostali centri pa se je pridružil Zavodu RS za transfuzijsko medicino 1. marca 2013, vodi ga doktorica Janka Černe.

Pomemben mejnik za krvodajalstvo je bilo leto 1953, ko je organizacijo krvodajalstva prevzel Rdeči križ Slovenije in vzpostavil prostovoljno, brezplačno in anonimno darovanje krvi, tako kot po mnogih evropskih državah.

Naša država sodi med tiste, ki pokriva vse potrebe po krvi same. V Sloveniji se krvodajalskih akcij udeleži več kot 100.000 posameznikov. Vsakega krvodajalca pred odvzemom krvi pregleda zdravnik, njegovo kri pa tudi testirajo na virus hepatitisa B, hepatitisa C, virus HIV in sifilis. Krvodajalcem se odvzame 450 ml polne krvi. Moški lahko oddajo kri na tri, ženske pa na vsake štiri mesece.

Število krvodajalcev upada, vendar pa so tudi potrebe po krvi manjše, zaradi razvoja transfuzijske službe, saj se večinoma prejemnikom dajejo

samo posamezne komponente krvi, kot so koncentrirani eritrociti, trombociti, plazma ali pa tudi zdravila, pridobljena iz krvi.

V Šempetru kri odda letno okoli 1.600 krvodajalcev. Seveda pa se pri Rdečem križu v Novi Gorici trudijo, da bazo krvodajalcev pomlajujejo in letno uspejo pridobiti okoli 200 novih krvodajalcev.

Imajo pa tudi organizirane skupine krvodajalk in krvodajalcev, ki se na veliko veselje vseh kar lepo množijo. Ene izmed njih so Sestre Svetega Martina, ki poleg kulture pitja in znanj o vinu, kulinarčnih posebnostih in prijetnem druženju niso pozabile tudi na humanost in vsako leto darujejo kri in tako rešujejo življenja.

Vsakoletno izredno krvodajalsko akcijo organizirajo tudi člani Moto kluba OK Riders. Akcija ni le lokalnega pomena, saj so tako spodbudili k tej obliki humanitarne dejavnosti tudi ostale skupine po Sloveniji. Krvodajalsko akcijo pa združijo tudi s humanitarno akcijo zbiranja sredstev za otroke v Stari Gori. Njihova udeležba je vse številnejša in že presega 50 donatorjev.

Krvodajalsko akcijo so pripravili tudi komaj polnoletni dijaki zdravstvene šole.

Krvodajalci iz RK Nova Gorica pa so tudi pobrateni z Zvezo prostovoljnih krvodajalcev Ronchi in so junija 2015 v Šempetru pripravili tudi skupno akcijo darovanja krvi.

Na Primorskem so krvodajalci, ki so več kot stokrat darovali kri: Jordan Balič, Dušan Ambrožič, Silvan Pušnar, Jordan Pertot, Zvonimir Kelher, Branko Pavletič, Marijan Nemec, Benjamin Kerševan, Cvetko Kante, Stojan Zorzut, Edi Rebula, Srečko Uršič, Boris Humar, Aleksij Mavrič in Bogdan Cingrle.

Dora Levpušček

Andrej Krebs je prvič daroval kri leta 1976 v Politični šoli v Kopru. Krvodajalstvo je zanj zelo humano dejanje. Zadovoljen je, ker ve, da tako lahko marsikomu pomaga ali celo reši življenje. Žal, pa mu sedaj bolezen ne dopušča da bi še daroval kri, ampak upa, da je stanje le začasno. 4. septembra 2014 je prejel priznanje Rdečega križa Slovenije za 70-kratno darovano kri. Od takrat dalje je kri daroval še najmanj petkrat. V veselje mu je tudi na ta način pomagati sočloveku.

Fabijan Liljana iz Vrtojbe je kot ženska izjemna, saj je že več kot 60-krat darovala kri in pravi, da bo s tem še nadaljevala. Vse od svoje mladosti redno daruje kri na vsake štiri mesece. Pravi, da se po darovanju počuti dobro. Z veseljem pa na ta način pomaga ljudem, prijavila se je tudi kot darovalka kostnega mozga.

Odvzemi krvi za krvodajalce
je mogoč vsak delovni:

torek 7.30–11.00
sreda 7.30–11.00

Vhod v center za transfuzijsko dejavnost je v stari bolnišnici dr. Franca Derganca v Šempetru.

Praznovanje materinskega dneva v Materinskem domu

Ob 25. marcu, materinskem dnevu, so v Materinskem domu Solkan in Šempeter, ki deluje v okviru Zavod Karitas Samarijan, izvedli prav posebno delavnico. Z njo so se stanovalke in zaposlene želele spomniti in ovrednotiti najprej svojih korenin – svojih mam. Nato pa tudi lastnega materinstva, saj so vse trenutne stanovalke MD tudi same mame, ki so bile s svojimi otroki, primorane tu poiskati začasen dom.

V ustvarjalni delavnici, v kateri smo oblikovali ptičje gnezdece, simbola toplega doma, so se stanovalke najprej spomnile časov, ko so same obdarovale svoje mame. Glede na širok starostni razpon stanovalk so bile pestri in raznoliki tudi njihovi spomini. V spominu jim je kot dan obdarovanja, bolj kot materinski dan, ostal dan žena. V nadaljevanju so bile vse prisotne povabljene k temu, da po svojem spominu "pobrskaajo" in poiščejo nasvet, nauk ali zgled, ki so si ga najbolj zapomnile od svojih mam in za katerega so jim še danes hvaležne. Ena stanovalka je tako povedala, da so se ji najbolj utrnile materine naslednje besede: "Ko je drevo mlado, ga lahko še upogneš, staro drevo se težje upogiba..." S tem je hotela reči, da se mlad človek lažje uči ter da je prav tako na mladem človeku potrebno delati. Hkrati se moramo zavedati, kako vzgajamo svoje otroke, kakšen zgled jim dajemo, saj s tem oblikujemo njihovo prihodnost. Večini je bilo težko

sprejeti dejstvo, da so se morale na pomoč zateči v Materinski dom. Sčasoma, ko se jim življenje spet postavlja v tir in umiri, spoznavajo, da se zaradi tega ne velja še dodatno obremenjevati ali obsojati, saj so ravnale najbolje, kot so zmogle in znale v dani situaciji. Na tem mestu smo se spomnili na razmišljanje Donalda Winnicotta, pediatra in otroškega psihoanalitika, ki je deloval sredi 20. stoletja v Angliji. Njegova ideja o "dovolj dobri mami" in ne popolni mami, ki zasleduje nerealna pričakovanja po popolnosti in so od zunaj postavljena, so še danes aktualne. S konceptom "dovolj dobre mame" D. Winnicott želi razbremeniti matere od pretiranega občutka krivde in popolnega naravnjanja na potrebe otrok. Winnicott tudi pravi, da je za mamo veliko bolj pomembno, da si prizna

trenutke nemoči in trenutke, ko jo otrok nervira s svojim početjem, saj le tako ne potlačuje, dolgoročno skrbi za svoje duševno zdravje ter ostaja avtentična in pristna sama sebi. S tem pa daje dober zgled skrbi zase tudi svojemu otroku. Stanovalke MD so se ob tem zelo razgovorile, saj se tudi same pogosto srečujejo s situacijo, ko svojemu otroku tega ali onega iz različnih razlogov ne morejo privoščiti. Usmeritev, ki jo podaja Winnicott blagodejno vpliva nanje in jih razbremeni krivde, ki jih morda občasno občutijo, zaradi stvari, ki jih svojim otrokom ne morejo privoščiti. Ob vprašanju, na kaj so same kot matere najbolj ponosne, pa so podale različne odgovore. Najmlajša med njimi, komaj 19-letna mamica, je dejala, da je ponosna na to, da je brez pomoči družine ter partnerja uspela v prvem letu življenja otroka, dobro poskrbeti tako zase kot za deklico. Stanovalka, ki je že dalj časa prisotna v MD, pa je dejala, da je ponosna, da zmore življenje jemati takšno, kakršno je.

Tako je v dobri urici ustvarjalne delavnice, ob prijetnem klepetu, nastalo ptičje gnezdo, simbol toplega doma in skrbnih staršev, kakršnega si vsi želimo in po katerem vsi hrepenimo.

Andreja Kobal

Center dnevnih aktivnosti starejših Šempeter

V maju 2004 je Občina Šempeter-Vrtojba na podlagi Ministrstva za družino, delo in socialne zadeve prijavila namero za izgradnjo Centra za socialne dejavnosti. Ker pa se je kasneje izkazalo, da država ne bo zagotovila sredstev za sofinanciranje te izgradnje, so iskali drugo rešitev, da bi zadovoljili delno zahtevo potreb, ki so jo izrazili starejši občani v kraju.

V sodelovanju s Pokrajinsko zvezo Društev upokojencev Severno Primorske, Društvom upokojencev Šempeter in Vrtojba in Občino Šempeter-Vrtojba, so 24. junija 2006 svečano odprli Center za dnevne aktivnosti starejših.

120 m² prostorov v lasti Občine Šempeter-Vrtojba, je bilo potrebno po zahtevi standardov še preurediti in opremiti. Pet klubskih prostorov vsebuje poleg obveznih sanitarnih prostorov še kuhinjo in tri namenske prostore za druženje občanov in izvajanje različnih dejavnosti. Tu poleg druženja tudi aktivno preživijo svoj prosti čas, dobijo nasvete iz različnih področij, izvajajo klubske dejavnosti, delujejo v skupini za samopomoč, izvajajo programe medgeneracijskega sodelovanja in se izobražujejo.

Na voljo imajo časopise, knjige, računalnik, avdio-video opremo, opremljeno kuhinjo in pomoč animatorke Mojce Satler. Mojca jim je v veliko pomoč, saj delo

in aktivnosti vodi in organizira, sodeluje z njimi, vedno pa jim je pripravljena tudi prisluhniti. Mojco imajo res vsi zelo radi. Je prava oseba na pravem delovnem mestu!

Nemalo občanov dnevno zahaja v center in ima Mojca za prijateljico, kateri zaupajo vse svoje dogodke dneva, pa tudi posebne težave. In Mojca je tista, ki jih posluša, jim svetuje in velikokrat pomaga iz zagate.

Na dan center obišče od trideset do petdeset ljudi, ob nekaterih prireditvah pa tudi več.

Redno izvajajo jezikovne programe. Učijo se začetnih in nadaljevalnih tečajev italijanščine, ruščine, francoščine, španščine in nemščine.

Imajo telovadbo za svoj Senior klub, ki jo vodi višja fizioterapevtka, imajo pa tudi tečaj Tai-Chi-a.

Pri kulinariki ustvarjajo jedi iz vseh področij naše zemeljske oble. Velikokrat jim jed predstavijo ljudje iz daljnih dežel, ki se mudijo na obisku pri nas. Spoznavaajo tudi nove začimbe in zelišča in njihove zdravilne učinke.

Redno imajo razna potopisna predavanja, predavanja s področja zgodovine, umetnosti, zdravstva in preventive. Prirejajo razstave likovnikov amaterjev in fotografske

razstave, pa tudi predstavitve knjig so pogoste.

Klekljajo in kvačkajo, organizirajo pohode v okolico, igrajo družabne igre, tu moški redno kartajo, učijo se vsestranske uporabe mobilnih telefonov, spoznavaajo delo na računalnikih.

Srečujejo se med seboj v skupini za samopomoč, medgeneracijsko sodelujejo. Tudi otroci iz vrtca se jim radi pridružijo. Obiskujejo se, pred novim letom pa skupaj pečejo piškote.

Ob raznih praznovanjih pripravijo kulturno zabaven program in se poveselejo.

Posebno pa so pomembne njihove ekskurzije, ki se kar vrstijo in so vedno polno zasedene. Zgodi se tudi, da morajo obisk kakkega kraja čez teden dni ponoviti, toliko je zanimanja. Ekskurzije so poučne, zabavne, pa tudi cenovno ugodne, saj vse ogleda in vodenja organizirajo sami. Vodene ekskurzije so imeli že v Trstu, Gorici, Trevisu, Kopru, Hrvatinah, Trentu, Brkinah, Vipavskem Križu, Devinu, Ajdovščini, Ogleju, Škofji Loki, Olimju, vsako leto pa se udeležijo tudi Festivala za tretje življenjsko obdobje v Ljubljani.

Udeleženi so tudi na mnogih mednarodnih projektih in nemalokrat imajo velike, svečane dogodke, ko jih obiščejo predstavniki iz tujih dežel.

Center za dnevne aktivnosti starejših v Šempetru je dosegel svoj namen in kljub svoji velikosti so se že izkazale potrebe po večjih prostorih in še kakšni novi zaposleni v centru. Postal je zbirališče aktivnih starejših, mladih po duši in željnih dogajanja in novih znanj. To je prostor, kjer se vsi radi zadržujejo in dobro počutijo.

Dora Levpušček

Disciplina, potrpežljivost in zmernost – tri vodila zdravega prehranjevanja in telesne aktivnosti

Bliža se poletje, kar pomeni, da bomo slekli zimska oblačila in vidnejša bo postala naša postava in veliko je takih, ki se v danem trenutku prestraši in začne iskati hitre ukrepe za vitkejšo postavo v zadnjem trenutku. Koliko smo v zadnjem trenutku uspešni in ali sploh delujemo zdravo, je velika neznanka, o kateri smo se pogovorili z Rokom Kolandrom, lastnikom Kinetik studia, profesorjem športne vzgoje, osebnim trenerjem in vsestranskim športnikom.

Kdaj je prav, da začnemo delati na izoblikovanju naših teles? Je v zadnjem trenutku sploh kakšna možnost, da dosežemo pozitivne rezultate in ali je tak način sploh zdrav?

Mislim, da je filozofija "delam, da bom poleti lep na plaži", v osnovi zgrešena. Takšna ali drugačna oblika telesne vadbe in zdrava prehrana bi morala biti način življenja vsakega posameznika. To seveda ne pomeni, da je potrebno celotno življenje podrediti treningu in gledati na vsak grižljaj pri obrokih, vseeno pa bi morala biti aktivni življenjski slog in zmernost pri prehranjevanju visoko na lestvici prioritet vsakega človeka. Zato se ne bi spraševal, kdaj je zadnji čas, da zadeve lahko "rešimo do poletja", potrebno se je zadeve sploh lotiti, to pa ne zaradi naslednjega poletja ampak vseh naslednjih, da bi jih bilo čim več in bi jih preživeli čim bolj zdravo in zadovoljno v svoji koži.

Velja nekakšno pravilo kombinacije zdrave prehrane in pravilne vadbe,

kakšno kombinacijo priporočate?

Začetki se razlikujejo glede na potrebe, zdravstveno stanje, želje in cilje vsakega posameznika. Vsakdo bi moral izbrati telesno dejavnost, ki je zanj primerna. Zagotovljen mora biti vidik varnosti pri vadbi, prav tako je pomembna zabava in motivacija. Na podlagi slednjega nekomu bolj ustreza vključitev v organizirano dejavnost ali pa fitness, nekdo drug pa se bo rekreacije raje lotil v lastni režiji. Vsekakor

Vsakdo bi moral izbrati telesno dejavnost, ki je zanj primerna.

je smiselno upoštevati tako načela vadbe, kot tudi zdrave prehrane, saj lahko s kombinacijo obeh dejavnikov dosežemo optimalne rezultate.

Za lažjo izgubo nekaj odvečnih kilogramov, kateri hrani bi se morali izogibati ali morda celo črtati iz jedilnika in zakaj?

Osebnostno nisem pristaš "črtanja iz jedilnika". Človek si lahko v zmernih količinah, občasno in ob pravem trenutku privoščijo karkoli. Pomembna je disciplina na dolgi rok in pravilen režim prehranjevanja, ki mora biti znova prilagojen posamezniku. Na splošno velja, da je prekomerna teža v mnogih primerih povezana s prekomernim vnosom ogljikovih hidratov (predvsem enostavnih) in maščob (nasičenih), zato je omejitev le teh najbolj enostaven način zmanjšanja deleža maščobe v telesu in s tem tudi telesne teže.

Kaj ne sme manjkati v naših jedilnikih in kaj bi morali dnevno vnašati v naša telesa?

Telo za svoje nemoteno delovanje potrebuje mnogo različnih snovi, zato mora biti prehrana karseda raznolika, predvsem ne smemo pozabiti na svežo zelenjavo in sadje, ki sta vir vitaminov in mineralov, prav tako so nepogrešljive vlaknine, ki imajo pomembno vlogo pri prebavi. Izrednega pomena je tudi voda, ki je gradbena snov in topilo, skrbi za termo regulacijo in transport snovi.

Vsak človek je poglavje zase, kako v vaših programih vadbo in prehrano prilagodite posameznikom?

Tako je, vsak posameznik je zgodba zase, ima svoj konstrukcijski tip, specifično hitrost metabolizma, svoj genetski potencial za razvoj mišične mase. Poleg tega je vsakdo vpet v svoj delavnik, družinske obveznosti in socialno življenje. Nenazadnje ima vsakdo svoje originalne psihološke vzorce. Enak izbor vadbe in prehrane ima zato lahko na različne posameznike različne učinke. Potrebno je skrbno načrtovanje vadbe in sestava jedilnika, ki upošteva konstrukcijski oz. morfološki tip človeka in značilnosti metabolizma. Poleg tega je potrebno nenehno spremljanje napredka in postopno spoznavanje vadečega ter na podlagi tega prilagajanje in spreminjanje vadbe.

Veliko lahko preberemo o različnih dietah, kaj je za vas dobra dieta in ali se vam sploh zdijo diete dobra rešitev?

Verjamem v zdravo športno prehrano, zmernost in disciplino na dolgi rok. Učinek tako imenovanih diet je žal kratkotrajen, telo se namreč prej ali slej vrne v začetni ritem prehranjevanja in takrat pride do tako imenovanega "yo-yo efekta", kar pomeni vrnitev k prvotnemu ali celo še slabšemu stanju. Dieta je torej tek na kratke proge, sam pa sem pristaš maratonov.

Nekateri se pri posebnih dietah poslužujejo posta, se vam zdi to dobra odločitev in morda kakšen je "zdrav" post?

Post se mi zdi dober, vendar ne v svoji radikalni obliki. Tako se mi zdi prav, da imamo kakšen dan post od mesnih izdelkov, tudi občasni dan brez hrane nima dolgoročnih slabih učinkov na zdravje. Prej obratno, saj na ta način omogočimo telesu čas za počitek, regeneracijo in očiščenje. Vseeno naj bo kratkotrajen in zgolj občasen post odločitev vsakega posameznika, nikakor pa naj to ne postane sredstvo za hitro izgubljanje telesne teže.

Trenutno so zelo moderni raznorazni prehranski dodatki, ki naj bi pomagali pri izgubi teže. Nekateri jih kombinirajo, drugi pa kar menjajo z obroki. Koliko so tovrstni preparati učinkoviti in ali to sploh spada pod zdravo prehrano, če govorimo o praških, ki jih mešamo z vodo ali mlekom?

Nisem pristaš prehranskih dopolnil in dodatkov. Žal je kapitalistično usmerjena industrija "športne prehrane" marsikoga prepričala, da napredek ni mogoč, če preko interneta, še preden vstopiš v fitness, ne naročiš treh velikih vever prehranskih dopolnil. Večina teh prehranskih dodatkov sicer res nima pogubnega učinka na naše zdravje, vendar pa je že s finančnega vidika to investicija, o kateri je bolje dvakrat premisliti. Sam torej stavim na čimbolj biološko predelano hrano, ki je tudi z vidika okusa, vonja in teksture boljše izbira od raznih šejkov in tablic.

Menite, da se lahko z uravnoteženo prehrano in dobro vadbo, preboli kakšna bolezen ali se zmanjša njene simptome?

Odvisno za katero bolezen gre, prepričan sem da večino bolezni lahko vsaj omilimo z zdravim načinom življenja, nekatere pa lahko s specifičnimi programi popolnoma izničimo, če imamo pravilno sestavljeni program zdrave prehrane in vadbe.

V zadnjem času na socialnih omrežjih kar mrgoli fotografij iz fitnessov, menite da je to le modna muha ali so ljudje postali obsedeni s svojimi telesi in morda s tem, da svoje telo izpostavljajo širši javnosti?

Prav je, da se zavedamo pomena telesne aktivnosti in prav tako je prav, da se veselimo svojega napredka v vadbi in dejstva, da se v svoji koži počutimo bolje. Sodbo o tem, ali je potrebno svojo navdušenost nad samim sabo deliti z vsemi prijatelji na socialnih omrežjih, pa prepuščam vsakemu posamezniku.

Katere tri stvari bi izpostavili našim bralcem, kot najpomembnejša načela zdrave prehrane in vadbe?

Disciplina, potrpežljivost in zmernost in seveda ravnotežje, ki je pomembno na vseh življenjskih področjih.

Lara Soban

Rok Kolander.

Foto: RedRock School

10. marca je Gospodarska zbornica Slovenije že 48. podelila Nagrade za izjemne gospodarske in podjetniške dosežke kot priznanje tistim gospodarstvenikom, ki že vrsto let uspešno vodijo svoja podjetja. Letos je slovenske gospodarske oskarje prejelo sedem vodilnih, dva sta iz velikih gospodarskih družb, trije iz srednjih in dva iz malih in mikro družb, prihajajo pa iz 5 slovenskih regij in 5 dejavnosti. Med njimi je tudi **Sonja Šinigoj**, direktorica in soustanoviteljica SAOP iz Šempetra pri Gorici.

GZS

V župniji Šempeter je na velikonočno soboto potekal tradicionalen blagoslov velikonočnih jedi. Priprava jedi, ki jih na velikonočno soboto prinesemo k blagoslovu, je eno najlepših družinskih opravil v velikonočnih prazničnih dneh. Skupna priprava na velikonočne praznike družino povezuje, otroci uživajo pri barvanju pirhov, pomagajo pri enostavnejših opravilih v kuhinji. Lepo je, ko zadiši po domači orehovi potici. Vendar vsi žal ne okušajo teh dobrot. Ljudje doživljajo veliko stisk, bolečin in strahu. Letos smo se med blagoslovom jedi z molitvijo in pa tudi z darom spomnili na tiste, ki so najbolj potrebni, na revne in brezdomce.

Sodelavke župnijske Karitas Šempeter

V veliki dvorani Mladinskega centra Vrtojba smo se zbrali 28. marca 2016 pomladnega popoldneva, ki je prineslo pomlad, saj so že brsteli tulipani in narcise in smo se zbužali ob žvrgolenju ptic. Pomlad prinaša novo življenje. Novo življenje pa rodi tudi mama. In njej v čast Društvo žena Vrtojba vsako leto priredi praznovanje ob materinskem dnevu. Letošnji materinski dan je temeljil na medgeneracijskemu sodelovanju, saj so si na odru štafeto predajale različne generacije. Poleg tega je Društvo žena Vrtojba k sodelovanju privabilo društva in skupine iz okoliških krajev. Tako kot so se na odru zvrstile različne generacije, ljudje iz različnih okolij, je bil kulturni program prežet z različnimi žanri. Tince iz Deskel so odplesale tri plesne točke, otroci Cerkevnege pevskega zbora Vrtojba so dan polepšali s pesmijo in instrumentalnimi točkami, Kulturno društvo Prvačina nas je nasmejalo s kratko dramsko uprizoritvijo Gluha gobanca, kulturni program pa so zaključile pevke Društva žena Vrtojba.

S. K.

Prvo sobotno popoldne v mesecu aprilu smo članice Društva žena Vrtojba izkoristile za čistilno akcijo. Očistile smo našo okolico in nato pri obloženih mizi poklepetale, si izmenjale recepte, izkušnje v vrtnarjenju in tkale načrte za naprej.

Stanka Ferfolja

V italijanski Genovi je aprila potekalo cvetličarsko evropsko prvenstvo Europacup 2016 (European Florist Championship), kjer so letos sodelovali vrhunski cvetličarji iz 23 držav, med njimi tudi slovenska državna prvakinja Katarina Zupančič Dežman. Novi evropski prvak je postal Madžar Tamas Endre Mezöffy. Med samim tekmovanjem so potekale zanimive delavnice in predavanja. Predstavili so se svetovno znani mojstri floristike, med njimi tudi Gregor Lersch. Dogodka sta se udeležili tudi Alenka Pegan in Sendi Susič iz Cvetličarne Kofol predvsem zaradi strokovnosti, inovativnosti, saj se zavedata, da bo v današnjem času le drugačnost tista, ki bo pritegnila kupce. Domov sta se vrnili polni idej in takoj sta vse pridobljeno znanje udeležili v domači cvetličarni. Udeleževanje na tovrstnih dogodkih je pomembno predvsem zato, ker le tako lahko nabirajo nova znanja, so v toku s časom in domov prinašajo novosti, ki jih morda pri nas sploh še nihče ni videl.

A. P.

V soboto, 23. aprila, je na sedežu Društva diabetikov Nova Gorica potekala že tretja akcija "Diabetiki odprtega srca". Člani društva in širša javnost so se izkazali in nam v akciji zbiranja ženskih, moških in otroških oblačil, obutve, igračk, plen in ostalih tekstilij namenili eno tono materiala. Zbran material je namenjen Zvezi prijateljev mladine, s katero sodelujemo že vrsto let, letos pa smo pristopili tudi k projektu botrstvo.

Veseli smo, da lahko pomagamo tistim, ki so pomoči potrebni, le teh pa je na žalost iz dneva v dan več.

Hvala vsem, ki ste material prispevali in tako vsaj malo omilili tisko nekomu. Vidimo se spet prihodnjo pomlad, ko bomo velikodušno prevetrili omare.

Julija Soban

Predstavniki Konzorcija GoloG, Goriška logistika, so se med 28. in 30. aprilom 2016 udeležili tridnevne mednarodne prireditve Forum Agenti v Veroni, z namenom predstaviti možnosti razvoja območij za promet na bivšem mejnem prehodu Vrtojba in dejavnosti Konzorcija, ki nudi prevoz, skladiščenje, carinsko posredovanje in druge kompatibilne storitve v logistiki.

V ta namen je bila s pomočjo RRA Severne Primorske, s podporo Občine Šempeter-Vrtojba, zasnovana vsebina zgibanke in drugi promocijski material, v katerem so predstavili podjetja, ki delujejo na tem področju v povezavi z logistiko.

Dušan Bremec

Kot tradicija velewa, so v petek, 29. aprila 2016, v dopoldanskem času, v spremstvu članov Moto kluba Kavalir iz Šempetra, pripeljali mlaj na šempetrski plac.

V popoldanskih urah smo z združenimi močmi člani Društva upokojencev iz Šempetra, Zveze borcev iz Šempetra, krajevnega odbora Šempeter, Turističnega društva Občine Šempeter-Vrtojba in nekaj krajanov, pripravljali zelenje za opletanje loka in za ovitje stebela mlaja. Večerilo se je in šempetrski plac se je polnil s krajani, ki so si prišli ogledat dvig mlaja.

L. F., Foto: Stanislav Črvič

V soboto, 30. aprila 2016, smo se gasilci in gasilke PGD Šempeter pri Gorici zbrali že zgodaj popoldan in pričeli pripravljati prostor za večerno druženje. Ob 15. uri smo se najprej odpravili na bližnji Markov hrib, kjer smo nabrali bršljan za okrasitev mlaja. Ob 17. uri smo odšli na t. i. Francosko pot v bližini spomenika na Cerju in tam dolgo izbirali najlepši kraški bor. Okoli 21. ure smo se vrnili v gasilski dom, prižgali kres za najmlajše in začeli s pripravami na krasitev in dvigovanje mlaja.

Veseli nas, da smo se zbrali v tolikšnem številu in tako druženje nadaljevali vse do zgodnjih jutranjih ur. Zahvaljujemo pa se občanom in ostalim prijateljem, da so se odzvali na naše povabilo ter sodelovali z nami pri postavitvi mlaja.

PGD Šempeter pri Gorici

V mesecu aprilu je v Mercatorjevi trgovini v Šempetru potekalo tekmovanje "Radi delamo dobro", kjer so sodelovala domača Društvo Gas Vrtejba, Društvo diabetikov Nova Gorica in Društvo upokojencev Šempeter, ki so preko celega meseca pridno zbirala žetone. Zmagovalec akcije je Društvo diabetikov Nova Gorica, ki bo nagrado v vrednosti 1.000 EUR vložilo v nakup iPro2 naprave za 24-urno merjenje krvnega sladkorja, ki jo bo podarilo Diabetološki ambulantni splošne bolnišnice dr. Franca Derganca. Drugouvrščeno Društvo Gas Vrtejba pa je nagrado v vrednosti 200 EUR že podarilo Materinskemu domu v Šempetru.

L. S.

Gimnazija Nova Gorica je bila v tednu od 8. do 13. maja 2016 gostiteljica mednarodnega srečanja dijakov in profesorjev 5 evropskih gimnazij (Latvija, Estonija, Turčija in Francija) v okviru triletnega projekta Erasmus z naslovom The EU: a free cultural exchange area. Na srečanju se je tako zbralo 32 dijakov in 19 profesorjev. S projektom želimo premagovati predsodke, dijakom omogočiti, da spoznavajo druge kulture, predvsem pa jih želimo spodbuditi k razmišljanju o lastni kulturi in njenem obstoju v okviru Evropske unije.

V torek, 10. maja, smo bili z našimi gosti na obisku v Občini Šempeter-Vrtojba. Župan Milan Turk nas je prijazno sprejel, gostom razložil zgodovino in delovanje občine ter nam razkazal Coroninijev dvorec. Dijake in profesorje je navdušil s predstavitvijo zgodovine Šempetra in Vrtojbe ter zanimivimi podatki iz življenja družine Coronini.

Gostje so nato obiskali še podjetje Spintec, kjer so bili prav tako deležni lepega sprejema.

Koordinatorica projekta, Ines Vižin, prof. francoščine.

V Mladinskem centru Vrtojba se je 13. maja odvijala tradicionalna **revija pevskih zborov Občine Šempeter-Vrtojba**, poimenovana "S pesmijo v pomlad". Na odru se je zvrstilo kar 7 pevskih zborov, ki delujejo na območju naše občine. Uvodni glasbeni pozdrav je imel Vrčevski pevski zbor Šempeter-Vrtojba, za njimi pa so nastopili Moški pevski zbor Šempeter, Šolski pevski zbor Šempeter-Vrtojba, Mešani pevski zbor Ciril Silič, ki se je letos predstavil pod vodstvom novega zborovodje Silvana Zavatlava, Župnijski mešani pevski zbor Šempeter, Mladinski pevski zbor Šempeter-Vrtojba in Mešani pevski zbor Vrtojba.

A. B.

od tu in tam

V drugem majskem vikendu se je v Italiji odvijala prva dirka za CIV junior 2016 (italijansko državno prvenstvo pod okriljem FIM) na autodromu Fracniacorta. **Jaka Gorjan** in **Mia Obreza**, člana društva Gas Vrtejba, sta nastopala v kategoriji Ohvale GP-0 110. Jaka je pokosil s konkurenco tako, kot samo on zna, in postavil najhitrejši krog in s tem prvo startno pozicijo in brezkompromisno zmagal prvo in drugo dirko. S tem je postal zmagovalac prve etape in vodilni v skupnem seštevku. Naslednja dirka bo 12. junija na autodromu Varano de'Malegari.

Društvo GAS Vrtejba

20. maja 2016 je Društvo veteranov "Sever" Severne Primorske na stanovanjski hiši **Janka Manfreda** v Šempetru pri Gorici (Cvetlična ulica št. 54a) odkrilo spominsko ploščo v zahvalo za pogumno dejanje ob osamosvojitvi Slovenije. Janko Manfreda je v letih 1990 in 1991 imel tajno skladišče orožja slovenske milice, strelivo in ostalo opremo namenjeno za osamosvojitve Slovenije. S tem simbolnim dejanjem so se zahvalili njemu in njegovi družini, ki je brez razmišljanja sprejela v hrambo orožje v takrat težkih in nevarnih časih. Navzoče na slovesnosti je pozdravil Milan Turk, župan Občine Šempeter Vrtojba, slavnostni nagovor pa je imel Angel Vidmar, predsednik društva veteranov SEVER Severne Primorske, ki je orisal takratne dogodke. Spominsko ploščo sta nato svečano odkrila Jakob Čeferin, upokojeni direktor novogoriške Policijske uprave in Milovan Ipavec, takratni vodja Sektorja kriminalistične službe Uprave za notranje zadeve Nova Gorica.

Vid Šibelja

V okviru vsakoletnega obiska ene od evropskih držav smo se letos v Športnem društvu Mark odločili obiskati Grčijo. S tega potovanja smo se pravkar vrnili in smo še močno pod vtisom trenutkov, ki smo jih preživljali ob lepem vremenu, odlično pripravljenem programu in tudi strokovno usposobljeni voditelji. Potovanje smo večinoma opravili z avtobusom in trajektom na prehodu iz Italije v Grčijo. Obiskali smo celinsko Grčijo, kraje iz antike, povzpeli smo se tudi na Olimp, njihovo najvišjo goro. "Obdelali" smo le polovico vzpona, saj nismo imeli dovolj časa, da bi dosegli vrh. Vseeno pa smo lahko občudovali njihovo neokrnjeno naravo in skrb za urejeno okolje. Za varno in prijetno vožnjo ter za izbiro dobrih bivališč je poskrbel Avrigo tours, kot vselej doslej in, upamo, tudi v bodoče. Za naslednje potovanje smo si že zamislili obisk Sardinije in Korzike. Vabimo vas v naše vrste!

Silvo Kokot

Članice Društva žena Vrtojba smo dolge zimske torkove večere izkoristile za predavanja o temi "Kako se starajmo trezno". Le-ta dela naše življenje lepo ali vsaj zmernejše.

Izmenjale smo si razne izkušnje, ki nas bogatijo in nagovarjajo, da z večjim veseljem skrbimo za telesno, duševno in duhovno zdravje.

Najbolj zanimiv pogovor je bil, kako pomagamo človeku, ki zaide v razne težave (mamila, alkohol, igralništvo itd.), saj je osnovni vir sreče lepo zdravo, mirno življenje.

Predavali sta nam Marjetica Budin in Francka Birska.

Vsako uro srečanja smo zaključile z vajami za krepitev telesa.

Stanka Ferfolja

Članice skupine "Hudomušnice", ki deluje v okviru Društva upokojencev Vrtojba, smo se odločile, da našim malčkom v vrtcu Sonček podarimo strojček za izdelavo map in tako olajšamo delo vzgojiteljicam. Želimo jim uspešno delo in veliko veselja z našimi malčki!

Hudomušnice

Nagrajenci spomladanske nagradne križanke

z v celoti rešenimi križankami in med njimi smo 5. maja 2016 izžrebali dobitnike treh nagradnih paketov podjetja Bimed.

Nagrajenci spomladanske nagradne križanke so: **Boris Lukežič iz Šempetra, Anton Kozar iz Vrtojbe in Anton Furlan iz Šempetra**, ki so nagradne pakete prevzeli na Občini Šempeter-Vrtojba.

Z veseljem pa vam sporočamo še, da je podjetje Bimed, d. o. o., tokrat poskrbelo tudi za tolažilne nagrade za vse, ki so nam poslali rešeno križanko. Sodelujočim smo nagrade poslali po pošti in upamo, da smo vam tako dali še večjo željo po sodelovanju v naših nagradnih igrah.

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo tako člani Uredniškega odbora kot samo podjetje Bimed, d. o. o. in vas seveda vabimo k sodelovanju v naših nagradnih igrah, mogoče bo naslednjič sreča prav na vaši strani.

Lara Soban

V spomladanski številki Glasila smo vam pripravili novo pridobitev – Nagradno križanko z bogatimi nagradami, ki jih je v spomladanski

številki podarilo lokalno podjetje Bimed, d. o. o.. Z veseljem vam sporočam, da se je na našo nagradno križanko odzvalo kar 14 križankarjev

JUNIJ

7. junij 2016, 18.00

Varna zaščita pred soncem za vso družino, predavanje

Vitalina - natura trgovina, Bratuževa 1, Šempeter pri Gorici
Vitalina - natura trgovina

7. junij 2016, 19.00

Jure Malič, kitara

Coroninijev dvorec
Glasbena šola Nova Gorica

8. junij 2016, 17.00

Dr. Bor Urbanič, zdravniško predavanje

Kulturna dvorana v Šempetru
Športno društvo Mark Šempeter

10. junij 2016, 19.00

Sara Gorkič, violina

Coroninijev dvorec
Glasbena šola Nova Gorica

11. junij 2016, 9.00

Pohod v spomin na manevrsko strukturo narodne zaščite

Pri Gasilskem domu v Šempetru
OZVV za Slovenijo "Veteran" Nova Gorica, Sekcija Šempeter-Vrtojba

14. junij 2016, 18.00

Delavnica o naravni negi las

Vitalina - natura trgovina, Bratuževa 1, Šempeter pri Gorici
Vitalina - natura trgovina

16. junij 2016, 18.30

Zaključni zaključni nastop učencev harmonike Vesne Pegan, Ožbeja

Turka in Timoteja Lukežiča iz razreda učiteljice Jane Šatej
Coroninijev dvorec, Šempeter pri Gorici
Glasbena šola Nova Gorica

17. junij 2016, od 9.00 do 14.00

Otroški živ-žav

Trg Ivana Roba

17. junij, 18.30

Galla OS: Veganstvo v vsakdanjem življenju in šport, predavanj

Vitalina - natura trgovina, Bratuževa 1, Šempeter pri Gorici
Vitalina - natura trgovina

21. junij 2016, 19.00

Javna obravnava gradiva - osnutka DPN za prenosni plinovod M3/1 Ajdovščina-Šempeter

Gradivo je od 6. junija 2016 do 6. julija 2016 javno razgrnjeno v prostorih občine.
Coroninijev dvorec, Šempeter pri Gorici
Ministrstvo za okolje in prostor RS in Ministrstvo za infrastrukturo RS

23. junij 2016, 18.00

Dvig slovenske zastave pri obeležju v Šempetru

Pri obeležju, pri Marketu v Šempetru
OZVV za Slovenijo "Veteran" Nova Gorica, Sekcija Šempeter-Vrtojba

23. junij 2016, 20.00

30. Business Meetups Nova Gorica

– neformalna večerna mreženja z zanimivimi gosti
Cafe Gallus Nova Gorica
Primorski tehnološki park

23. junij 2015, 21.30

Mike Andersen, Soul / Rhythm & Blues band (Danska), koncert

Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost (V primeru slabega vremena: Mladinski center Vrtojba)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

24. junij 2016, 20.00

Proslava ob dnevu državnosti na Sv. Otu

Pri spomeniku na Sv. Otu
OZVV za Slovenijo "Veteran" Nova Gorica, Sekcija Šempeter-Vrtojba in Občina Šempeter-Vrtojba

25. junij 2016, 20.15

Lepa je moja dežela – glasbeno-recitacijska prireditev ob

praznovanju sv. Petra in Pavla
Atrij dvorišča župniškega urada
Šempeter pri Gorici
(V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
Kulturno umetniško društvo Šempeter

26. junij 2016, 10.00

Praznik Sv. Petra

10.00 Sv. maša
18.00 Otvoritev brjarja in zabava
Šempetrski plac
KO Šempeter v sodelovanju z drugimi

29. junij 2016, 21.00

Rumeni Slon po Animateki, kratki animirani filmi za otroke od 4. leta dalje

Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost
KŠTM Šempeter-Vrtojba

30. junij 2016, 20.00

Doktor Začetek, otroška gledališka predstava v izvedbi Društva Kot v pravljici Šempeter-Vrtojba

Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost (V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

JULIJ

1. julij 2016, 21.30

Neisha, koncert

Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost (V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

2. julij 2016, 21.30

Silvestrska sprava 2000, komedija v izvedbi gledališča K.U.D. Valentin Kokalj - Visoko

Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost (V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

6. julij 2016, 21.00

Rdeči Slon po Animateki, kratki animirani filmi za otroke od 8. leta dalje

Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost
KŠTM Šempeter-Vrtojba

7. julij 2016, 20.00

Čuk na palici (Svetlana Makarovič), družinski muzikal

Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost (V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

8. julij 2016, 21.30

Klapa Cambi (Hrvaška), koncert

Trg Ivana Roba, Šempeter pri Gorici – vstop prost (V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

9. julij 2016, 21.30

Zabava s tradicijo, komedija v izvedbi gledališča RZ Repentabor

Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost (V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

13. julij 2016, 21.00

Deček in svet, celovečerni animirani film za otroke od 7. leta dalje

Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost
KŠTM Šempeter-Vrtojba

14. julij 2016, 20.30

BreakDance Battle, mednarodno tekmovanje v breakdancu

Trg Ivana Roba, Šempeter pri Gorici – vstop prost (V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

15. julij 2016, 21.30

Srečno ločena, komedija v izvedbi Teatra Valič
Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost
(V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

16. julij 2015, 21.30

Gaetano Donizetti: Don Pasquale, operna predstava v slovenskem jeziku
Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici
Vstopnina: 8,00 EUR v predprodaji, 10,00 EUR na dan koncerta
Prodajna mesta: Turistična agencija GEA, Šempeter pri Gorici (tel.: 05/393 6117 in Mladinski center Vrtojba (tel.: 041/308256)
(V primeru slabega vremena, bo dogodek prenesen na nedeljo, 17. julija, ob 21.30 – na isti lokaciji)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

20. julij 2016, 21.00

Fantomski deček, celovečerni animirani film za otroke od 9. leta dalje
Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost
KŠTM Šempeter-Vrtojba

21. julij 2016, 20.30

Martin Krpan, otroška gledališka predstava v izvedbi Družinskega gledališča Kolenc
Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost
(V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

22. julij 2016, 20.30

Tanja Zagar, zabava ob občinskem prazniku
Trg Ivana Roba, Šempeter pri Gorici – vstop prost
Občina Šempeter-Vrtojba

27. julij 2016, 21.00

Hiša pravljic, celovečerni animirani film za otroke od 4. leta dalje
Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost
KŠTM Šempeter-Vrtojba

28. julij 2016, 20.00

Picko in Packo, otroška gledališka predstava v izvedbi Kulturnega zavoda Kult
Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost
(V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

28. julij 2016, 20.00

31. Business Meetups Nova Gorica – neformalna večerna mreženja z zanimivimi gosti
Cafe Gallus Nova Gorica
Primorski tehnološki park

29. julij 2016, 21.30

Cubismo (Hrvaška), koncert
Trg Ivana Roba, Šempeter pri Gorici – vstop prost
(V primeru slabega vremena: Mladinski center Vrtojba)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

30. julij 2016, 21.30

50 odtenkov njive, stand-up komedija v izvedbi Boštjana Gorenca-Pižama
Pred Coroninijevim dvorcem, Šempeter pri Gorici – vstop prost
(V primeru dežja bo prireditev v kulturni dvorani v Šempetru)
KŠTM Šempeter-Vrtojba

AVGUST

14. do 20. avgusta 2016

Plesno poletje 2016
Šempeter pri Gorici
M&N dance company

25. avgust 2016, 20.00

32. Business Meetups Nova Gorica – neformalna večerna mreženja z zanimivimi gosti
Cafe Gallus Nova Gorica
Primorski tehnološki park

SEPTEMBER

4. september 2016, 9.00

37. pohod po Vrtojbensko-biljenskih gričih
Start v Biljah
Športno društvo Mark Šempeter

10. september 2016, 8.00

14. pohod Po poteh Goriške fronte
Start ob 11.00 pri vrtcu – ulica Padlih borcev v Šempetru
Start ob 11.00 v Vrtojbi – Krajevni odbor
Športno društvo Mark Šempeter

Glasilo Občine Šempeter-Vrtojba prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v občini Šempeter-Vrtojba. Glasilo je vpisano v razvid medijev Ministrstva za izobraževanje, znanost, kulturo in šport RS pod zaporedno številko 1728.

Letnik VI, številka 2

Izdajatelj: OBČINA ŠEMPETER-VRTOJBA, Trg Ivana Roba 3a, 5290 Šempeter pri Gorici, zanj župan Milan Turk

E-naslov: glasilo@sempeter-vrtojba.si

Odgovorna urednica: Lara Soban

Uredniški odbor: Lavra Fon, Sara Krošelj, Dora Levpušček, Tanja Peloz, Tomaž Petarin

Lektoriranje: Sara Krošelj

Oblikovanje: Blaž Erzetič

Tisk: Tiskarna Present, Ljubljana

Naklada: 2600 izvodov

Uredništvo si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi za tisk tako po obsegu kot po izrazu. Rokopisov ne vračamo. Prispevkov z nezakonito, žaljivo, zavajajočo, sporno ali moralno neprimerno vsebino ne bomo objavljali.

V Glasilu se proti plačilu v skladu s sprejetim cenikom objavljajo tudi oglasna sporočila pod pogoji navedenimi v ceniku.

Šempeter pri Gorici, junij 2016

ANGLEŠKA IN AMERIŠKA MERSKA ENOTA ZA POVRŠINO		MORAL-NOST (KNJIZNO)	NOVA VRSTA, ODSTAVEK	ČEŠKI ŠAHIST (RICHARD)	ZLITINA OSMIJA IN VOLFRAMA	ČLAN SAMOSTAN-SKEGA REDA, KI NI DUHOVNIK PODJETJE ZA PROIZVODNJO OLJA						OČE VIŠAVJE V SAHARI, AZBINE		V DELO	MESTO V ITALIJ, V PADSKEM NIŽAVJU
GRENEK ZELIŠČNI LIKER						PTICA UJEDA						GLAVNI TRG V STARIH GR. MESTIH KOLESAR ARMSTRONG			
UDOBEN ODPRT VOZ ZA VEČ OSEB									ATOMSKA SKUPINA V SINTE-TIČNIH ZDRAVILIH					HENRI DUNANT AMERIŠKI SMUČARSKI CENTER	
AFRIŠKA DRŽAVA									NARAVO-SLOVEC (KNJIZNO) DRŽAVA V SEV. AMER.						
JORDAN-SKA KRALJICA						AMERIŠKI IGRALEC (ALAN) VRHUNEČ VROCINE						ZIMSKO VOZILO, SANKE MENJAČICA			
LINDA EVANS				IGRA Z VRTAVKO IN KROG-LICAMI STEAK									VRSTA VRBE PRITOK RENA V FRANCIJI		
ZARADI ROŽIČAVOSTI SPREMENJEN SLIVOV SADEŽ															
ŠIROK POL-KROŽEN MORSKI ZALIV					MESTO V NOTRANJ. DALMACIJE KRAŠKI POJAV					FRANCOSKI PISATELJ ZOLA STENA					100
OTTO TAUBE			NAŠ ALPINIST (HENRIK) PAST, ZANKA					ANJA ZAVADLAV NEKD. RUS. DRSALK A (KIRA)			EVA LONGYKA SIBIRSKI VELETOK			LOJZE SLAK ANTON INGOLIČ	
MESTO V ŠVICI						CELICA V RASTLIN. TKIVU KNJIŽNA ZASČITA									
ODISEJEVA DOMOVINA					PRIJAVA OBLASTEM CHATEAU-BRIANDOV ROMAN							KOREO-GR AF OTRIN			
NEOME-JENO TRAJANJE				IZMEČEK OGNJENIKA TRAVNIŠKA ZDRAVILNA RASTLINA				ŠVEDSKI ZGODO-VINAR (OSCAR)	Ime in priimek Naslov Telefon						
MANJŠA STAVBA V VINO-GRADU ZA HRAN-JENJE VINA, ZIDANICA	NAŠ IGRALEC (ŽELJKO)	TRATA (STAR.) OTOŠKA SKUPINA V ALEUTH			KORALNI OTOK										
OTOK PRI DUGEM OTOKU PRED ZADROM					FRANCOSKI PODJETNIK STRAUSS										
DRUŽBENI SLOJ					AFRIŠKA JEZIKOVNA IN PLE-MENSKA SKUPINA										

POMOČ: ALIL-atomska skupina v sintetičnih zdravilih, IDIOBLAST-celica v rastlinskem tkivu, IRO-jezero v Čadu, PRE-angleška violončelistka (Jacqueline du)

Rešeno križanko s potrebnimi podatki, nam do 2. avgusta 2016 pošljite na:

Občina Šempeter-Vrtojba, Trg Ivana Roba 3a, 5290 Šempeter pri Gorici, s pripisom Nagradna križanka.

Prva nagrada: Pametni telefon LG K4:

Druga nagrada: Prenosna polnilna baterija;

Dretja nagrada: LED torbica za okoli pasu.

Za več informacij, si lahko ogledate pravila
Nagradne križanke na naši spletni strani

www.sempeter-vrtojba.si

Pokrovitelj
nagradne
križanke

telemach

REJČEVA 3 - PRI BAZENU

0 7 0 2 5 5 2 6 6